

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové projednal ve veřejném zasedání konaném dne 14.12.2015 a 17.12.2015 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jany Chládkové a soudců Mgr. Zuzany Ursové a JUDr. Zdeňka Korfa odvolání obžalovaných [REDACTED], nar. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], nar. [REDACTED], [REDACTED], nar. [REDACTED] a státního zástupce proti rozsudku Okresního soudu v Jičíně ze dne 13.7.2015 č.j. 8T 178/2012-2578, a rozhodl takto:

I.

Z podnětu odvolání obžalovaného [REDACTED] a státního zástupce se napadený rozsudek podle § 258 odst.1 písm. b,e), odst.2 tr.ř. zrušuje ohledně tohoto obžalovaného ve výroku o vině pod bodem 3) a v celém výroku o trestu a podle § 259 odst.3 tr.ř. se nově rozhoduje tak, že

obžalovaný [REDACTED],

nar. [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem [REDACTED],

je vinen, že

3) obž. [REDAKCE] a obž. [REDAKCE] (trestní věc vyloučena k samostatnému projednání)

- obž. [REDAKCE] v přesně nezjištěný den, krátce před [REDAKCE].2011, na blíže nezjištěném místě působil na [REDAKCE] Okresního soudu v [REDAKCE] obž. [REDAKCE] tak, aby v trestní věci obv. [REDAKCE] [REDAKCE], nar. [REDAKCE], obžalovaného z trestného činu pomluvy dle ustanovení § 184 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, vedené u Okresního soudu [REDAKCE] pod sp. zn. 2T 12/2011, rozhodl při hlavním líčení ve prospěch obžalovaného a za toto ovlivnění věci přislíbil předem [REDAKCE] [REDAKCE] prospěch, přičemž s ohledem na změnu důkazní situace, kdy klíčoví svědci u hlavního líčení dne 22. 9. 2011 v 08.30 hodin v budově Okresního soudu v [REDAKCE] zcela změnili výpověď, proběhlo hlavní líčení zcela regulérně a [REDAKCE] následně dle ust. § 226 písm. c) trestního řádu rozhodl o zproštění obžaloby [REDAKCE] a takto jednal s vědomím a v úmyslu, že za popsané jednání přijme protislužbu či jiné plnění a kdy skutečně, co výše popsaným způsobem rozhodl, si nejméně dne 26. 9. 2011 v odpoledních hodinách ve své kanceláři budovy Okresního soudu v [REDAKCE] řekl v souvislosti s výše popsaným rozhodnutím obž. [REDAKCE], který jej navštívil právě proto, aby zjistil, jak bylo v předmětné věci rozhodnuto o realizaci úplatku ve formě finančního plnění ve výši, která přesahuje částku 10.000 Kč, kdy obž. [REDAKCE] obž. [REDAKCE] nepravdivě předstíral, že při hlavním líčení vyhodnocoval provedené důkazy úmyslně pouze ve prospěch obžalovaného, neboť v případě ve věci zajištěného výpisu z emailové korespondence a výpisu uskutečněných telefonických hovorů jako důkazu majícího svědčit ve prospěch obžaloby, k těmto nepřehlížel a úmyslně je neuznal s odůvodněním, že soud jej vyhodnotil jako neprůkazný a obž. [REDAKCE] vědom si toho, že tímto popsaným jednáním ovlivnil rozhodnutí [REDAKCE] a v souvislosti s tímto jednáním obž. [REDAKCE] potvrdil a přislíbil, že popsané rozhodnutí o zproštění obžaloby [REDAKCE] v souladu s jejich předchozí dohodou, mu zajistí finanční plnění, které konkretizoval částkou ve výši nejméně 100.000 Kč, kdy k uskutečnění toho plnění již nedošlo proto, že obž. [REDAKCE] byl zadržen Policií ČR jako obviněný z další trestné činnosti,

tedy

v souvislosti s obstaráváním věci obecného zájmu dal si slíbit a přijal úplatek a čin spáchal jako úřední osoba.

Tím spáchal

zločin přijetí úplatku podle § 331 odst.1, alinea 1., odst.3 písm. b) tr. zákoníku účinného do 30.11.2011,

a odsuzuje se

za tento zločin a dále za dva přečiny zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst.1 písm. a,b) tr. zákoníku účinného do 30.11.2011 (bod 2) a zločin podplácení podle § 332 odst. 1,2 písm. b) tr. zákoníku účinného do 30.11.2011 (bod 2) a zločin přijetí úplatku podle § 331 odst.1, alinea 1., odst.3 písm. b) tr. zákoníku účinného do 30.11.2011 (bod 3,5), ohledně nichž zůstal napadený rozsudek ve výroku o vině nedotčen, podle § 331 odst. 3 tr. zákoníku, za použití § 43 odst.1 tr. zákoníku ve znění účinném do 30.11.2011 k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **5 (pěti) roků a 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 56 odst.3 tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do **věznice s dozorem.**

Podle § 67 odst.1 tr. zákoníku, za použití § 68 odst.1 tr. zákoníku, se obžalovanému ukládá **peněžitý trest**, a to ve **300 denních sazbách po 500 Kč, tj. celkem 150 000 Kč.**

Podle § 69 odst.1 tr. zákoníku se pro případ, že by nebyl peněžitý trest ve stanovené lhůtě vykonán, ukládá **náhradní trest odnětí svobody** v trvání **9 měsíců.**

Podle § 70 odst.1 tr. zákoníku se ukládá trest **propadnutí věci**, a to částky 30.000 Kč, která je deponována na příslušném účtu PČR [REDAKCE].

II.

Podle § 256 tr.řádu se odvolání obžalovaných [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] a odvolání státního zástupce do trestu u obž. [REDAKCE]

z a m í t a j í.

Odůvodnění:

Napadeným rozsudkem byli uznáni vinnými obžalovaný [REDAKCE] pod bodem 1) přečinem zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), b) trestního zákoníku účinného do 30.11.2011, pod bodem 2) přečinem zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), b) trestního zákoníku účinného do 30.11.2011, zločinem podplácení podle § 332 odst. 1, 2 písm. b) trestního zákoníku, pod body 2) - 5) zločinem přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 al. 1, odst. 3 písm. b) trestního zákoníku účinného do

30.11.2011, obžalovaný [REDAKCE] pod bodem 2) přečinem zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), b) trestního zákoníku, zločinem přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 al. 1, odst. 3 písm. b) trestního zákoníku, obžalovaná [REDAKCE] pod bodem 2) přečinem zneužití pravomoci úřední osoby ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k § 329 odst. 1 písm. a), b) trestního zákoníku účinného do 30.11.2011, zločinem přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 al. 1, odst. 3 písm. b) trestního zákoníku účinného do 30.11.2011, obžalovaný [REDAKCE] pod bodem 2) a 4) zločinem podplácení podle § 332 odst. 1 al. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku účinného do 30.11.2011, obžalovaný [REDAKCE] pod bodem 5) zločinem podplácení podle § 332 odst. 1 al. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku.

Za to byli odsouzeni takto: obžalovaný [REDAKCE] podle § 331 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku, ve znění účinném do 30.11.2011, k úhrnnému a nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání pěti roků a šesti měsíců. Trest si podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku vykoná ve věznici s ostrahou. Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 68 odst. 1 trestního zákoníku se mu ukládá peněžitý trest a to ve 3 denních sazbách, kdy denní sazba činí 50.000 Kč, tedy celkem 150.000 Kč. Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, ukládá náhradní trest odnětí svobody v trvání devíti měsíců. Podle § 71 trestního zákoníku se ukládá trest propadnutí náhradní hodnoty, a to částky 30.000 Kč, která je deponována na účtu PČR, [REDAKCE] s tím, že dle § 71 odst. 3 trestního zákoníku propadlá hodnota připadá státu.

Obžalovaný [REDAKCE] podle § 331 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku ve znění účinném do 30.11.2011, k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání tří roků, jehož výkon se podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání čtyř roků. Podle § 70 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku se mu ukládá trest propadnutí věci a jiné majetkové hodnoty a to plné lahve whisky zn. Glenfiddich v obalu jako příloha spisového materiálu s tím, že podle § 70 odst. 5 trestního zákoníku vlastníkem propadlé věci se stává stát.

Obžalovaná [REDAKCE] podle § 331 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku, ve znění účinném do 30.11.2011, k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání dvou roků, jehož výkon se podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání tří roků. Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku se jí ukládá peněžitý trest a to v deseti denních sazbách, kdy denní sazba činí 1.000 Kč, celkem tedy 10.000 Kč. Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, ukládá náhradní trest odnětí svobody v trvání tří měsíců.

Obžalovaný [REDAKCE] podle § 332 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku, ve znění účinném do 30.11.2011, k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání d v o u (2) roků, jehož výkon se podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání tří roků.

Obžalovaný [REDAKCE] podle § 332 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání dvou roků, jehož výkon se podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání tří roků.

Rozsudek ohledně obžalované [REDAKCE] je v právní moci.

Trestného jednání se podle výroku rozsudku obžalovaní dopustili tím, že

1) obž. ██████████ sám

- na základě blíže nespecifikované žádosti o pomoc pro ██████████ od ██████████, nar. ██████████, ██████████ odsouzeného ██████████ ██████████, jako ██████████ Okresního soudu v ██████████ si z ██████████ kanceláře OS v ██████████, ulice ██████████ do své moci úmyslně opatřil nejméně v době od ██████████.2010 do ██████████.2011 a u sebe ve své kanceláři na OS v ██████████ úmyslně uschoval trestní spis 6PP 6/2009, který mu nebyl přidělen ke zpracování, spis si převzal mimo rozvrh své práce, kdy neměl žádný zákonný důvod pro jeho vyžádání, a to ve věci odsouzeného ██████████ ██████████, nar. ██████████, odsouzeného k nepodmíněnému výkonu trestu odnětí svobody v trvání šesti měsíců pravomocným rozsudkem OS v ██████████, sp. zn. 5T 349/2007 ze dne 28.8.2008, v právní moci dne 12.2.2009, kdy jmenovaný odsouzený byl na základě své žádosti dle usnesení OS v ██████████ ze dne 16.7.2009, v právní moci dne 16.7.2009, sp. zn. 6PP 6/2009, podmíněně propuštěn, a podle § 63 odst. 1 trestního zákona mu byla stanovena zkušební doba v trvání jednoho roku, tzn. zkušební doba mu uplynula 16.7.2010 a termín pro osvědčení se ze zákona byl 16.7.2011, kdy se však odsouzený ██████████ v době trvání zkušební doby dopustil jiného úmyslného trestného činu, za který byl též pravomocně odsouzen OS v ██████████ ze dne 11.11.2010, v právní moci dne 16.2.2011, sp. zn. 6T 40/2010, mimo jiné k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 10ti měsíců, s úmyslem zabránit u ██████████ ██████████ nařízení výkonu podmíněně odloženého trestu a uplynutím zákonné lhůty tak dojde k osvědčení jmenovaného ze zákona, k čemuž také skutečně došlo, čímž úmyslně zabránil v zákonem daném termínu, zde do dne 16.7.2011, u odsouzeného nařízení a konání veřejného zasedání ve smyslu ustanovení § 330 trestního zákoníku, ve kterém měl OS v ██████████ rozhodnout v případě jmenovaného odsouzeného ██████████ o nařízení výkonu podmíněně odloženého trestu, který u jmenovaného činil 76 dnů trestu odnětí svobody, se naopak uplynutím lhůty dnem 16.7.2011 odsouzený ze zákona osvědčil,

2) obž. ██████████, obž. ██████████, obž. ██████████ a obž. ██████████

- dne ██████████.2011 v dopoledních hodinách v budově Okresního soudu v ██████████, ulice ██████████ ██████████ obv. ██████████ osobně kontaktoval v kanceláři č. ██████████ Okresního soudu ██████████ se žádostí o radu a pomoc, jak vyřešit situaci odsouzeného ██████████ ██████████, nar. ██████████, který si prostřednictvím svého obhájce JUDr. Císaře, AK Ústí nad Labem, podal písemnou žádost o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, doručenou na OS v ██████████ dne ██████████.2011, s odůvodněním, že výkonem vazby v rámci trestního řízení po dobu od 6.11.2007 do 25.6.2009 vykonal více než polovinu uloženého tříletého nepodmíněného trestu odnětí svobody uloženého mu na základě pravomocného rozsudku KS v Ústí nad Labem sp. zn. 2T 9/2008 ze dne 18.6.2010 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze sp. zn. 5To 19/2011, a o které dosud nebylo rozhodnuto, avšak odsouzený ██████████ měl již stanoven nástup výkonu trestu na den ██████████.2011 tak, aby se odsouzený ██████████ vyhnul nařízenému nástupu výkonu trestu odnětí svobody dne ██████████.2011 a setrvání v něm nejméně do data veřejného zasedání ve smyslu ustanovení § 331 odst. 1 trestního řádu, ve kterém by soud rozhodoval o předmětné podané písemné žádosti ██████████ o podmíněné propuštění odsouzeného z výkonu trestu odnětí svobody, kdy již stanovené datum tohoto veřejného zasedání bylo na den 21.10.2011, přičemž předem za tuto pomoc slíbil ██████████ finanční hotovost ve výši 30.000 Kč, s čímž obviněný ██████████ souhlasil, kdy následně ██████████, ačkoliv k tomu neměl žádný zákonný důvod, si prostřednictvím soudní ██████████ Okresního soudu v ██████████ ██████████, které sdělil, že tyto údaje zjišťuje pro známého, v evidenci ISAS zjistil, komu ze soudců byl spis přidělen, tento si mimo rozvrh své práce zapůjčil,

ačkoliv k tomu neměl ani žádný jiný zákonný důvod a zjistil tak, že [redacted] zdejšího soudu [redacted], kterému byl tento spis přidělen, v této věci již nařídil veřejné zasedání ve smyslu ustanovení § 331 odst. 1 trestního řádu, ale až na den 21.10.2011, proto [redacted]. [redacted] v úmyslu vyhovět žádosti obv. [redacted] a s vědomím, že pokud ovlivní tuto věc ve prospěch odsouzeného [redacted], bude mu za toto poskytnuto plnění, požádal [redacted], aby oslovila [redacted] a požádala jej o změnu již nařízeného termínu veřejného zasedání ve věci odsouzeného [redacted], kdy jmenovaná [redacted] vyhověla žádosti [redacted] a vědoma si toho, že působí na výkon pravomoci soudce [redacted], tohoto v souladu s instrukcemi a pokyny [redacted] požádala o změnu jím již nařízeného termínu veřejného zasedání ve smyslu ustanovení § 331 odst. 1 trestního řádu na den 21.10.2011, kdy obv. [redacted] žádala [redacted] OS v [redacted] [redacted] o posunutí již stanoveného termínu výše uvedeného veřejného zasedání na dřívější datum, a poté též osobně [redacted] žádal [redacted] o stanovení dřívějšího termínu veřejného zasedání v uvedené věci ods. [redacted], a současně s ním též domlouval konkrétní změnu data veřejného zasedání a způsob vyzrozumění zúčastněných stran tak, aby se odsouzený [redacted] vyhnul nástupu výkonu trestu odnětí svobody a setrvání v něm nejméně do data původně nařízeného veřejného zasedání ve smyslu ustanovení § 331 odst. 1 trestního řádu, a následně tím, že ve veřejném zasedání, konaném dne [redacted] 2011, namísto původně stanoveného termínu 21.10.2011, rozhodl [redacted] pod č.j. 3PP 42/2011 o podmíněném propuštění odsouzeného z výkonu trestu odnětí svobody, nemusel odsouzený [redacted] nastoupit dne [redacted].2011 do výkonu trestu odnětí svobody a setrvat v něm nejméně do data původně nařízeného veřejného zasedání ve smyslu ustanovení § 331 odst. 1 trestního řádu, tedy do 21.10.2011, kdy [redacted] bezprostředně po ukončení veřejného zasedání dne [redacted].2011 v době kolem 10.10 hod. v budově Okresního soudu v [redacted] v kanceláři [redacted], vědom si svého rozhodnutí, nechal si za toto od [redacted] slíbit nejméně jednu láhev alkoholu whisky, dále [redacted], poté co svým jednáním ovlivnil rozhodnutí [redacted] dne 30.8.2011 v blíže nezjištěnou dobu v místě svého bydliště [redacted], skutečně od obv. [redacted] převzal hotovost ve výši 30.000 Kč, o kterou se následně rozdělil s [redacted] tak, že dne [redacted].2011 v době od 09.30 do 09.50 hod. v [redacted] v budově Okresního soudu ve své kanceláři předal [redacted], která si byla vědoma té skutečnosti, že v souvislosti s výše popsaným jednáním pomohla ovlivnit věc veřejného zájmu, finanční hotovost ve výši 5.000 Kč, dále obv. [redacted] v blíže nezjištěnou dobu po [redacted].2011 předal v souvislosti s rozhodnutím obv. [redacted] pod č.j. 3PP 42/2011 tomuto jednu láhev whisky značky Glenfiddich,

3) obž. [redacted] a obž. [redacted], proti kterému byla trestní věc vyloučena k samostatnému projednání

- obž. [redacted] v přesně nezjištěný den, krátce před [redacted].2011, na blíže nezjištěném místě působil na [redacted] Okresního soudu v [redacted] obv. [redacted] tak, aby v trestní věci [redacted], nar. [redacted], obžalovaného z trestného činu pomluvy dle ustanovení § 184 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, vedené u Okresního soudu [redacted] pod sp. zn. 2T 12/2011, rozhodl při hlavním líčení ve prospěch obžalovaného a za toto ovlivnění věci přislíbil předem [redacted] [redacted] prospěch, přičemž s ohledem na změnu důkazní situace, kdy klíčoví svědci u hlavního líčení dne 22. 9. 2011 v 08.30 hodin v budově Okresního soudu v [redacted] zcela změnili výpověď, proběhlo hlavní líčení zcela regulérně a následně dle ust. § 226 písm. c) trestního řádu rozhodl o zproštění obžaloby [redacted] a takto jednal s vědomím a v úmyslu, že za popsané jednání přijme

protislužbu či jiné plnění a kdy skutečně, co výše popsáním způsobem rozhodl, si nejméně dne [redacted] 2011 v odpoledních hodinách ve své kanceláři budovy Okresního soudu v [redacted] řekl v souvislosti již s výše popsáním rozhodnutím obž. [redacted], který jej navštívil právě proto, aby zjistil, jak bylo v předmětné věci rozhodnuto o realizaci úplatku ve formě finančního plnění ve výši, která přesahuje částku 10.000 Kč, kdy obž. [redacted] obž. [redacted] nepravdivě předstíral, že při hlavním líčení vyhodnocoval provedené důkazy úmyslně a to pouze ve prospěch obžalovaného, neboť v případě zajištěného výpisu z emailové korespondence a výpisu uskutečněných telefonických hovorů, jako důkaz mající svědčit ve prospěch obžaloby, k těmto nepřehlížel a úmyslně je neuznal s odůvodněním, že soud jej vyhodnotil jako neprůkazný a obž. [redacted] vědom si toho, že tímto popsáním jednáním ovlivnil rozhodnutí [redacted] a v souvislosti s tímto jednáním obž. [redacted] [redacted] potvrdil a přislíbil, že popsané rozhodnutí o zproštění obžaloby [redacted] v souladu s jejich předchozí dohodou, mu zajistí finanční plnění, které konkretizoval částkou ve výši nejméně 100.000 Kč, kdy k uskutečnění toho plnění již nedošlo proto, že obž. [redacted] [redacted] byl zadržen Policií ČR jako obviněný z další trestné činnosti,

4) obž. [redacted] a obž. [redacted]

- obž. [redacted] dne [redacted].2011 v odpoledních hodinách a opakovaně též dne [redacted].2011 v dopoledních hodinách v budově Okresního soudu v [redacted], ulice [redacted], osobně kontaktoval v kanceláři č. [redacted] tamního soudu obv. [redacted], v obou případech se žádostí o radu a pomoc, jak vyřešit situaci odsouzeného [redacted], nar. [redacted], který byl pravomocným rozsudkem KS v Ústí nad Labem sp. zn. 2T 7/2010 ze dne 24.3.2011 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze sp. zn. 5To 35/2011, odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v délce trvání pět let, a kterému výkonem vazby v rámci přípravného řízení v této věci zbývají 2 měsíce do vykonání poloviny uloženého trestu, avšak odsouzený [redacted] měl již stanoven nástup výkonu trestu na den [redacted].2011, kdy jej žádal o zajištění toho, aby se odsouzený [redacted] buď úplně vyhnul nástupu trestu nebo v něm alespoň musel setrvat co nejkratší dobu, tedy pouze do doby vykonání poloviny uloženého trestu a poté, aby bylo bezprostředně rozhodnuto o jeho žádosti o podmíněné propuštění v rámci veřejného zasedání ve smyslu ustanovení § 331 odst. 1 trestního řádu, kdy důvodně předpokládal, že pokud by tak na [redacted] nepůsobil, termín veřejného zasedání by nebyl nařízen ihned po vykonání poloviny trestu odnětí svobody, ale v přiměřených lhůtách příslušného soudce, a to v závislosti na datu podání žádosti odsouzeným, přičemž [redacted] obviněnému [redacted] přislíbil a garantoval, a to po předchozí osobní dohodě [redacted] s příslušným [redacted] [redacted], u kterého bylo předpokladem, že bude mít věc podmíněného propuštění přidělenou k rozhodnutí, že tento bezprostředně po datu vykonání poloviny uloženého trestu odnětí svobody odsouzeným rozhodne, a to na základě žádosti odsouzeného o podmíněné propuštění, kterou si mezitím podá, o podmíněném propuštění v rámci veřejného zasedání ve smyslu ustanovení § 331 odst. 1 trestního řádu, a předem za shora popsany příslib a pomoc [redacted], vědom si toho, že svým jednáním ovlivní rozhodnutí [redacted] [redacted] a v souvislosti s tímto slíbil obv. [redacted] dne [redacted].2011 v kanceláři [redacted] Okresního soudu v [redacted] obv. [redacted] finanční hotovost v nezjištěné výši a obv. [redacted] příslib finančního plnění přijal, kdy k uskutečnění tohoto plnění již nedošlo z důvodu, že byl [redacted] zadržen Policií ČR jako obviněný z další trestné činnosti,

5) obž. [redacted] a obž. [redacted]

- obž. [redacted] dne [redacted].2011 v dopoledních hodinách v budově Okresního soudu v [redacted], ul. [redacted] osobně navštívil v kanceláři č. [redacted] obv. [redacted] se

žádostí o urychlení řízení o podmíněném upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel, uloženého na základě rozsudku zdejšího soudu pod sp. zn. 3T 37/2011-18 v právní moci dne 15.03.2011, ve věci odsouzeného [REDAKCE], nar. [REDAKCE], a to tak, aby po výkonu poloviny trestu zákazu činnosti odsouzeného [REDAKCE] soud bezodkladně rozhodl o podmíněném upuštění od výkonu jeho zbytku, kdy důvodně předpokládal, že pokud by tak na [REDAKCE] nepůsobil, termín veřejného zasedání ve smyslu ustanovení § 331 odst. 1 trestního řádu s odkazem na ustanovení § 350 trestního řádu, by nebyl nařízen ihned po vykonání poloviny trestu zákazu činnosti odsouzeným, ale v přiměřených lhůtách příslušného soudce, a to v závislosti na datu podání žádosti odsouzeným, přičemž [REDAKCE] skutečně obž. [REDAKCE] přislíbil a garantoval, že u příslušného [REDAKCE] zdejšího soudu, u kterého bylo předpokladem, že bude mít věc podmíněného propuštění přidělena k rozhodnutí, zařídí, aby bezprostředně, respektive nejdéle do 14 dnů po datu vykonání poloviny uloženého trestu zákazu činnosti odsouzeným, rozhodl o podmíněném upuštění od zbytku výkonu trestu a obž. [REDAKCE] vědom si toho, že popsaným jednáním ovlivňuje rozhodnutí soudu a v souvislosti s tímto jednáním dne [REDAKCE].2011 v dopoledních hodinách soudci [REDAKCE]. [REDAKCE] v jeho kanceláři v budově Okresního soudu v [REDAKCE] slíbil finanční hotovost ve výši 6.000 Kč a obv. [REDAKCE] přislíbil finančního plnění přijal, kdy k uskutečnění tohoto plnění již nedošlo z důvodu, že byl [REDAKCE] zadržen Policií ČR jako obviněný z další trestné činnosti.

Další procesní postup Okresního soudu v Jičíně a Krajského soudu v Hradci Králové:

Projednání věci proti obž. [REDAKCE] bylo pro jeho nepřítomnost v průběhu hl. líčení u Okresního soudu v Jičíně dne 13.7.2015 usnesením vyloučeno k samostatnému projednání. Pochybením v omylu při vyhlásování rozsudku předseda senátu začal přednášet, ale s omluvou vyloučení obž. [REDAKCE] nepřednesl výrok o vině u tohoto skutku ohledně obž. [REDAKCE]. Odvolání obžalovaného i státního zástupce na toto pochybení poukázala. Odvolání byla se spisem předložena k rozhodnutí Krajskému soudu v Hradci Králové, který zjistil, že skutečně po rozhodnutí o vyloučení obž. [REDAKCE] okresní soud ústně nevyhlásil výrok o vině ad 3) u obž. [REDAKCE], ačkoliv podle protokolu o hlavním líčení a protokolu o hlasování (který smí podle § 58/4 tr.ř. otevřít jen předseda senátu nadřízeného soudu) byl tímto skutkem uznán vinným. Nesoulad mezi rozsudkem, jak byl usnesen v poradě senátu a jeho vyhlášením nelze opravit podle § 131/1 tr.ř., jak se dožaduje obhajoba obž. [REDAKCE], ale jen v odvolacím řízení nebo stížností pro porušení zákona. Krajský soud rozhodl zjednat nápravu uvedeného pochybení v řízení odvolacím a usnesením ze dne 23.11.2015 vrátil věc Okresnímu soudu v Jičíně s pokynem doplnit vyhlášení rozsudku o přednes omylem opomenutého oddělitelného výroku o vině tímto skutkem pouze ohledně obž. [REDAKCE], aniž bylo nutné rozsudek jako celek rušit. Obhajobou namítanou neprovedenou opravu protokolu o hlavním líčení s absencí vyhlášení bodu 3) okresní soud provede postupem dle § 57/1 tr.ř. po vrácení spisu a právní moci rozsudku. Tuto opravu lze učinit kdykoliv, neboť zákon pro toto rozhodnutí ve formě usnesení senátu nestanoví žádnou lhůtu. Případná stížnost nemá odkladný účinek (§ 141/4 tr.ř. a cont.).

Krajský soud musí objektivně konstatovat, že okresní soud se při projednání této věci potýkal s celou řadou skutečností, v jejichž důsledcích se jen obtížně soustředil na problematické detaily dokazování a správný procesní postup. Mnohočetné opakování již probraných i odmítnutých obhajovacích argumentů ve snaze ukončit několik let trvající řízení vedlo k nesoustředěnosti a vršení dalších pochybení. To se krajský soud pokusil napravit

svým rozhodováním. Zda se to podařilo, je otázkou pro budoucí přezkum mimořádnými opravnými prostředky, který je předpokládán.

A) Odvolací námítky

Proti výroku o vině i trestu podali obžalovaní (mimo obž. ██████████, ohledně níž je rozsudek pravomocný) včasná odvolání, odůvodněná velmi obsáhle jejich obhájci, jak bude podrobně uvedeno dále. Odvolání zaměřené do výroku o vině i trestu v neprospěch obž. ██████████ a obž. ██████████ podal rovněž státní zástupce.

V podstatě shodně obžalovaní namítli, že řízení, které vydání rozsudku předcházelo, trpí i nadále podstatnými vadami porušujícími ustanovení, které má zajistit zákonný proces a řádné objasnění věci, a jsou závažné pochybnosti o správnosti učiněných skutkových zjištění. Rozsudek i celé řízení je podle odvolatelů vadné již od postupů policie a státního zastupitelství v řízení předprocesním. Shodně, jako již dříve v průběhu řízení a rovněž v již dříve přezkoumávaných odvoláních, formulují především poukazy na vady řízení, kterými napadený rozsudek podle nich trpí:

- opakují výhradu zastupování obžaloby před Okresním soudem v Jičíně místně nepřislušným OSZ v Lounech s podrobnou argumentací tohoto názoru, včetně odkazů na judikaturu a literaturu, která má tento jejich názor na porušení zákonného postupu podporovat
- obž. ██████████ znovu velmi obsáhle argumentuje a poukazuje na vadný postup při rozhodování jeho stížnosti proti usnesení o zahájení trestního stíhání, když o stížnosti rozhodl nepřislušný státní zástupce
- u veřejného zasedání pak tento odvolatel ústy svého obhájce označil své trestní stíhání za zcela nezákonné, neboť nebyl pro trestní stíhání jeho osoby vydán souhlas prezidenta republiky
- nově je namítáno v odvolání obž. ██████████, že věc vůbec k Okresnímu soudu v Jičíně nenapadla, neboť není uvedena v listinném důkazu, který k tomuto tvrzení u hl. líčení předložil - Rejstřík „T“ Okresního soudu v Jičíně
- opakovaně je namítána nezákonnost stěžejního důkazu – obrazových a zvukových záznamů z kanceláře obž. ██████████, které nelze k důkazu použít, pokud nebyly splněny zákonné podmínky a předpoklady jeho povolení dle § 159d) tr.ř., zpochybňují neodkladnost tohoto úkonu, navíc povoleného v jiné tr.věci, která neprokázala podezření z trestné činnosti a nevedla k podání obžaloby. Námítku činí znovu, ačkoliv byla již přezkoumána a problematika vyložena i Ústavním soudem (III. ÚS 761/2012 ze 17.5.2012, na č.l. 1551)
- odvolatelé poukazují na špatnou technickou kvalitu obrazu i zvuku a opakují námítky proti obsahu pořízených prepisů, který podle jejich názoru neodpovídá zachyceným dějům a je tak desinterpretací záznamů, zpochybňují, že byly přehrány originální nosiče u hl. líčení a vyslovují dokonce podezření z manipulace s jejich obsahem (obž. ██████████ č.l. 2298)
- vytýkají, že okresní soud nerozhodl o některých konkrétních návrzích na doplnění dokazování (obž. ██████████, ██████████, ██████████)
- další okruh odvolacích námitek pak zahrnuje výhrady ke skutkovému ději, který je označován za nedostatečně zjištěný, u jednotlivých obžalovaných se děje konkretizováním výhrad k provádění příslušných důkazů (krajský soud v tomto bodě odkazuje na následující část odůvodnění jednotlivě)

- výhrady obžalovaných pak individuálně směřují do právního posouzení, tedy do výroků napadeného rozsudku v užití právní kvalifikace (■■■■■, ■■■■■, ■■■■■), potažmo do výroku o trestu (■■■■■).

Obžalovaní ■■■■■ a ■■■■■ v petitu svého odvolání navrhli, aby krajský soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil státnímu zástupci k došetření. Stejný návrh učinil i obž. ■■■■■ který navrhl alternativně vrácení věci Okresnímu soudu v Jičíně. Zproštění obžaloby se domáhá obž. ■■■■■.

Krajský soud musí konstatovat, že v této obsáhlé a procesně i skutkově komplikované věci měl okresní soud obtížnou roli a potíže vypořádat se s celou řadou obhajovacích námitek, výhrad k dokazování a návrhů i s nimi související argumentace procesní i věcné, z čehož evidentně pramenily procesní vady i věcná pochybení při rozhodování. Přehlednosti přezkoumávaného rozsudku neposloužilo, a svědčí o určité bezradnosti při odůvodnění, zcela nadbytečné převzetí závěrů kasačního usnesení krajského soudu ze dne 28.11.2014, č.j. 10To 284/2014-2406, ale i svého původního (č.l. 2248), ke stížnosti státního zástupce zrušeného usnesení o postoupení věci obž. ■■■■■, kterými se své závěry snažil podepřít. Tím obhajobě poskytl prostor pro další odvolací námítky přednesené u veřejného zasedání krajského soudu.

Krajský soud vyrozuměl obžalované i obhájce včas o konání veřejného zasedání v termínu 14.12.2015, původně na 9.00 hod., z organizačních důvodů byl pak čas posunut na 13.00 hod. Obžalovanému ■■■■■ bylo doručeno fikcí dle § 64/2 tr.ř., když si na doručovací adrese zásilku nevyzvedl, jeho obhájce se omluvil za sebe i za obžalovaného. Podmínky pro konání veřejného zasedání k projednání podaných odvolání byly dodrženy. Za nedůvodné proto nutno považovat výhrady ke změně času, neboť lhůty v trestním řízení podle § 60 tr.ř. jsou určeny pouze ve dnech. Jako v předchozím řízení se obžalovaní k soudu nedostavili, ač byli o změně informováni, a veřejné zasedání se tak konalo v jejich nepřítomnosti.

B) Přezkum rozsudku

Z podnětu výše uvedených řádných opravných prostředků přezkoumal krajský soud podle § 254 odst. 1 tr.ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které jeho vydání předcházelo, to vše z hlediska vytýkaných vad. Po takto vymezeném přezkumném postupu dospěl krajský soud, který se přezkumu věci věnuje již podruhé, k následujícím závěrům:

Především je nezbytné odmítnout názor obhajoby odvolatele ■■■■■, že v kasačním usnesení krajský soud „bezprecedentně popřel zásadu volného hodnocení důkazů“, pokud se vyjadřoval k důkazům provedeným před soudem nalézacím a tyto hodnotil z hlediska jejich úplnosti. Odvolatel se mýlí, neboť odvolací soud může vytknout chyby v hodnocení důkazů, kterých se podle jeho názoru nalézací soud dopustil, poukázat na nezhodnocení některých významných okolností, není však oprávněn dávat tomuto soudu závazné pokyny, k jakým konkrétním závěrům má dospět, ani k tomu, jaká skutková zjištění z nich má učinit. Takto rozhodně krajský soud nepostupoval a nic nebrání tomu, aby při přezkumu podaných odvolání konstatoval, že z hlediska argumentů odvolání považuje určité závěry nalézacího soudu za správné a odvolání v takovém bodě za nedůvodné. Má i právo, aby soudu prvního stupně v případě potřeby dal závazné pokyny k opakování důkazů již provedených nebo

důkazů nových. Ohledně provádění dalších opakovaně navrhovaných a skutkový stav případně ještě rozšiřujících důkazů či jejich zamítnutí výslovně odvolací soud ponechal na samostatném rozhodnutí soudu nalézacího.

Procesní výhrady odvolání se v současných odvoláních obžalovaných v podstatě opakují a odmítají v obšírné argumentaci akceptovat dříve přijaté závěry. Krajský soud se v jednotlivých výhradách a námitkách jejich rozboru věnoval již ve svém kasačním usnesení ze dne 28.11.2014 sp. zn. 10To 283/2014 (č.l. 2389).

K námitce, že trestní stíhání proti ██████████ nebylo vůbec zahájeno pro absenci souhlasu prezidenta republiky, je podle názoru krajského soudu absurdní. Prvotní souhlas prezidenta republiky s trestním stíháním ██████████ byl sice skutečně vydán na osobu s jiným datem narození (č.l. 138-139), následně však byl nový souhlas vydán na osobu ██████████, nar. ██████████, již individuálně určenou správným datem (č.l. 141). K procesní výhradě, že nebylo zákonně rozhodnuto o stížnosti ██████████ podané do protokolu ze dne 27.10.2011, odůvodněné obhájcem Mgr. Axmanem dne 7.11.2011 (č.l. 149), neboť o ní rozhodl nepřislušný orgán, a to Okresní státní zastupitelství v Lounech, krajský soud uvádí, že ve stížnosti jde obsahově o argumentaci ohledně pochybení v datu narození obviněného a tím identifikaci stíhané osoby a dále výhrady k užití právní kvalifikace. Stížnost byla dne 15.11.2011 předložena KSZ v Ústí nad Labem (č.l. 153), které ji postoupilo dle příslušnosti OSZ v Lounech a tady bylo o ní rozhodnuto usnesením ze dne 1.12.2011 (č.l. 155). K nápravě data narození ██████████ již došlo, kvalifikační výhrady byly odmítnuty v podstatě jako předčasné, když k závěru o spáchání tr. činu postačí při zahájení tr. stíhání vyšší stupeň pravděpodobnosti a trestní jednání nemusí být prokázáno v té míře spolehlivosti, jak požaduje podání obžaloby. Na č.l. 160 je pak založeno usnesení Ústavního soudu ČR ze dne 20.3.2012 sp. zn. IV. ÚS 274/12, kterým byla odmítnuta ústavní stížnost směřující do obou citovaných usnesení. Podnětem k výkonu dohledu, adresovaným Vrchnímu státnímu zastupitelství v Praze ze dne 27.2.2012, tak již tehdy prostřednictvím obhájce obž. ██████████ argumentoval shodně jako v nyní podaném odvolání, že o stížnosti mělo rozhodovat VSZ v Praze. Věc byla vyřízena dne 15.3.2012 sdělením VSZ v Praze na č.l. 164 a v části týkající se výhrad proti postupu při zadržení obv. ██████████ pak OSZ v Lounech dne 26.3.2012 (č.l. 172). Krajský soud v této odvolací výhradě nepovažuje postup za rozporný se zákonem a tuto odvolací výhradu za důvodnou.

Pro přehlednost přezkumu napadeného rozsudku jako celku musí proto krajský soud následně zopakovat: Dozor v přípravném řízení a zastupování obžaloby OSZ Louny u hlavního líčení a příkázání věci Okresnímu soudu v Jičíně.

Tato opakovaně zdůrazňovaná námitka nepřislušnosti státního zástupce OSZ Louny k dozoru v přípravném řízení a zastupování obžaloby v řízení před soudem jako intervenujícího státního zástupce u hlavního líčení před Okresním soudem v Jičíně není přezkoumávajícím Krajským soudem v Hradci Králové, shodně se stanoviskem Krajského státního zastupitelství v Hradci Králové a Krajským státním zastupitelstvím v Ústí n. Labem, akceptovatelná. Krajský soud se musí plně ztotožnit s výkladem NSZ ČR (výkladové stanovisko č. 2/2014 založeno na č.l. 2381-2384). Lze ho shrnout tak, že v případě, kdy bylo již v přípravném řízení rozhodnuto o odnětí věci a jejím příkázání státnímu zástupci jiného státního zastupitelství podle § 25 tr.ř. per analogiam pro další úkony trestního řízení, tak toto příkázání stanovuje příslušnost státního zástupce takového státního zastupitelství i pro řízení před soudem, a to bez ohledu na případný následný postup odnětí a příkázání věci podle § 25 tr.ř.

v následném řízení před soudem (viz odůvodnění usnesení č.11). Postup podle analogie je v tr. řádu, na rozdíl od trestního zákoníku, přípustný. Námitka nezákonného postupu v otázce příslušnosti státního zastupitelství není považována za důvodnou. Krajský soud tak souhlasí se závěrem tohoto stanoviska a závažností argumentu pro to, aby v řízení před soudem zastupoval veřejnou žalobu ten státní zástupce, který ve věci prováděl dozor v přípravném řízení a je s trestní věcí důkladně obeznámen. Nyní přezkoumávaná trestní věc je takovým případem zcela nepochybně, právě pro charakter trestné činnosti a rozsah důkazního materiálu, včetně obsáhlých námitek obhajoby proti postupům v přípravném řízení, na které musí věcně reagovat s podrobnou znalostí věci právě státní zastupitelství vykonávající dozor v řízení přípravném.

Nově se obhajoba obž. ■■■■■ snaží zpochybnit v této fázi řízení i místní příslušnost Okresního soudu v Jičíně a tzv. zákonného soudce tvrzením, že Okresní soud v Jičíně věc dle rejstříku „T“ v r. 2012 vůbec nenapadla, neboť není evidována (přehled č.l. 2570-2572). Svazek V. spisu obsahuje (č.l. 1686) rozhodnutí, kterým byla určena místní příslušnost Okresního soudu v Jičíně. Jde o rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 27.11.2012, sp. zn. 8Ntd 18/2012, jímž byla věc odňata Okresnímu soudu v ■■■■■ a přikázána k rozhodnutí Okresnímu soudu v Jičíně. Od Vrchního soudu v Praze došel spis (svazek č. IV) Okresnímu soudu v Jičíně dne 5.12.2012 a byla mu přidělena spisová značka 8T 178/2012 (č.l. 1696,1688). Podle rozvrhu práce tohoto soudu je senát 8T (předseda Mgr. Theodor Petryšíň) specializován na trestnou činnost úředních osob. Provedena byla lustrace osob v CESO (tisk AA/031R na č.l. 1690-1695, kde je záznam ze 7.12.2012 o zjištění, že od Vrchního soudu v Praze byly další 3 svazky spisu odeslány pro jejich velký objem poštou a doručeny byly Okresnímu soudu Jičín až 7.12.2012, č.l. 1696). Spis fakticky došel (kompletně dne 7.12.2012, č.l. 1696) a fakticky byl dle věcné příslušnosti podle rozvrhu práce přidělen. Zapisovaná data mají evidenční charakter. Uvedené pochybení bylo následně kanceláří okresního soudu napraveno. Nelze tedy přisvědčit tvrzení, že věc k Okresnímu soudu v Jičíně vůbec nenapadla a nebylo ji tedy možností senátu 8T k projednání přidělit a o věci rozhodující soudce je tak vyloučen. Vyloučit soudce Okresního soudu Jičín z rozhodování se snažili obžalovaní námitkou podjatosti, o které bylo rozhodnuto usnesením Okresního soudu v Jičíně ze dne 23.9.2013 (č.l. 2002) a usnesením Krajského soudu v Hradci Králové sp. zn. 10To 328/2013 ze dne 31.10.2013 (č.l. 2025), a opakovaně pak i další, až absurdně vyznívající námitkou jeho nepřislušnosti s tvrzením, že spis k okresnímu soudu vůbec nenapadl, neboť nebyl zapsán v evidenci rejstříku T. Systém elektronické evidence spisů má evidenční a CESO pak informativní charakter, nikoliv konstitutivní význam pro založení příslušnosti soudu k rozhodování.

Zákonnost povolení užití kriminalistické techniky k pořizování obrazových a zvukových záznamů a odposlechů telefonního provozu

K této problematice krajský soud nemíní na vyhodnocení této části obhajoby cokoliv měnit a pro připomenutí a přehlednost svého rozhodnutí opakuje závěry z kasačního usnesení:

1. fáze: Dne ■■■■■.2011 pod č.j. ■■■■■ byly zahájeny úkony trestního řízení záznamem na č.l. 1 spisu pro podezření z trestné činnosti zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329/1a,c), 2a tr. zákoníku a přijetí úplatku dle § 331/1,4b) tr. zákoníku, kterých se má dopouštět ■■■■■, ■■■■■ Okresního soudu v ■■■■■. V odůvodnění je pak popsáno několik dílčích jednání z období let 2003 až 2010 a odkazováno na důvodné podezření, že v nestandardních postupech ■■■■■ pokračuje. Dne

2011 podal policejní orgán podnět adresovaný KSZ Ústí n.L. v režimu vyhrazené, aby Krajskému soudu v [redacted] byl podán návrh na povolení sledování prostoru – kanceláře [redacted] dle § 158d odst.1,2,3 tr.ř. (č.l. 550), ten je pak podán dne 21.4.2011 k Okresnímu soudu v [redacted] Okresního soudu v [redacted] bylo dne 22.4.2011 povoleno dle § 158d odst.3 tr.ř. užití operativně pátracího prostředku – sledování osob a věcí, a to vnitřní a vnější sledování kanceláře č. [redacted] Okresního soudu v [redacted] [redacted] [redacted] na dobu 6 měsíců (č.j. 40Nt 371/2011/V-8, V 71/2011 (č.l. 554). Rozhodnutí je odůvodněno podezřením ze závažného jednání [redacted] a dalších osob, které je třeba identifikovat a zjistit další údaje podstatné pro trestní řízení, kdy je třeba postupovat utajeně s ohledem na zkušenosti zapojených osob s běžně užívanými metodami policejní práce. Z hlediska účelu trestního řízení nesnese věc odkladu na dobu, než bude zahájeno trestní stíhání. Připojen je protokol dle § 158d tr.ř. (č.l. 556). Užití takto pořízeného důkazu je podle názoru krajského soudu důkazem procesně využitelným. Nedostatek důkladnějšího odůvodnění rozhodnutí o povolení úkonu je sice určitou vadou řízení, nedosahuje však ústavně právní roviny, která by měla být důvodem pro jeho negaci, když se jedná pouze o nižší míru pečlivosti, s jakou je příkaz vypracován, nicméně neodkladnost je ze spisového materiálu a z okolností případu zřejmá.

2. fáze: Žádost OSZ Ústí n.L. z 21.4.2011 (č.l. 514) dle § 88/1,2 tr.ř. v režimu utajení, adresovaná okresnímu soudu tamtéž, jako důvody pro povolení odposlechu telekomunikačního provozu označuje výsledky šetření ve věci č.j. [redacted], které podrobně popisuje – z nich vyplynulo, že [redacted] postupuje v řadě případů vedených u Okresního soudu [redacted] a jinde svými kontakty s dalšími osobami mimo soud opakovaně nestandardním způsobem, jak je v záznamu OSZ v [redacted] ze dne 22.2.2011, č.j. ZT 486/2008-104, když lze předpokládat, že odposlechem a záznamem telekomunikačního provozu budou zjištěny skutečnosti významné pro tr. řízení. Rozhodnutí okresního soudu uvádí, že z hlediska druhu trestné činnosti se jedná o zvlášť závažný zločin, k jehož stíhání zavazují m.j. mezinárodní smlouvy, Trestně právní úmluva o korupci č.70/2002 Sb.m.s., a je třeba zjistit rozsah a identifikovat osoby podílející se na trestné činnosti. Připojen je protokol o záznamu telekomunikačního provozu z 27.3.2012 (č.l. 519-520) a předány vybrané důkazní informace (přepisy na č.l. 526-549). Záznamy byly pořizovány na specializovaném pracovišti [redacted] PČR [redacted] [redacted] automatickým záznamovým zařízením bez přímé účasti konkrétní osoby, za technických podmínek stanovených Vyhl. MV č.336/2005 Sb. V protokolu je uvedeno, že jsou zachyceny na uzavřeném nepřepisovatelném nosiči DVD – R s připojením příslušného evidenčního čísla, jehož obsahem jsou otisky vybraných záznamů. Dále je připojen protokol o sledování osob a věcí z [redacted].2012 (č.l. 562). Pořizování obrazových a zvukových záznamů probíhalo automaticky skrytou kamerou v systému celodenního nahrávání na základě detekce pohybu v obraze na digitální záznamové zařízení. V přiložené tabulce jsou uvedeny vybrané obrazové a zvukové záznamy, jejichž otisk je uložen na 1 ks DVD event.č. [redacted] (v příloze). Vznášení jakéhokoliv podezření z manipulace s jejich obsahem v originále nahrávky, ze které pocházejí, nevychází z žádného reálného základu a krajský soud tuto část obhajoby musí odmítnout jako zcela nedůvodnou až fantazijní. Obdobně nebyly žádné důvody pro jakékoliv záměrně manipulativní úpravy pořízených záznamů. Znalecké prověřování těchto nepodložených a neurčitých podezření nepovažuje krajský soud pro zjištění skutkového děje za reálné ani přínosné. Návrh na doplnění dokazování znaleckým posudkem blíže nespecifikované konkrétní specializace, kterým by mohla být namítaná skutečnost zkoumána, byl okresním soudem důvodně již v předchozí fázi řízení zamítnut.

Obhajobou opakované výklady poučující soudy o nedostatečném zdůvodnění „neodkladnosti“ procesního úkonu, spočívajícího v užití operativně technického prostředku v trestním řízení ve vztahu k obsahu rozhodnutí soudu o jejich povolení, jsou v souladu s judikaturou, na kterou odkazují, o tom netřeba mít pochybnost. Vykládají ji ovšem bez vazby na konkrétní situaci, jaká si vyžadovala řešení, tj. prošetření podezření ze společensky velmi závažného trestného jednání, majícího se odehrávat již dlouhodobě mezi osobami činnými v rezortu justice a dalším dosud neidentifikovaným okruhem osob mimo justici. **Podle nálezu sp. zn. Pl 47/13** Pléna Ústavního soudu, na který musí krajský soud odkázat, neodkladnost úkonu je nutno spatřovat právě v nastalé potřebě zjistit a dokumentovat podezření na celou řadu nestandardních postupů [REDAKCE], která vyplývala ze záznamu o podání vysvětlení [REDAKCE] z [REDAKCE].2011. Neodkladnost nelze v konkrétním případě vykládat tak úzce, jak činí obhajoba tvrzením, že pokud je zde časový odstup mezi povolením a pořízením záznamů instalací techniky ke sledování, nelze tento postup považovat a priori za neodkladný. Pomíjí tak zcela věcné důvody pro takový postup, když právě skutečnosti a důvodnost podezření vyplývající z podaného vysvětlení musely být nejprve ověřeny a dokumentovány tak, aby příslušný návrh soudu mohl být vůbec podán. Nezbytnost provést šetření při závažnosti podezření na korupční jednání vyplývá i z vázanosti státu mezinárodními dokumenty. Samotná instalace záznamové techniky v budově a kanceláři soudu vyžadovala pak poměrně složité organizační postupy, které by zamezily jejímu odhalení a tak zmaření účelu jejího použití (úřední záznam č.l. 633-635). Povolení bylo vydáno v téže věci, když usnesením ze dne 7.11.2011 č.j. [REDAKCE] (č.l. 14) byla vyloučena věc týkající se dílčích útoků pokračujícího jednání zakládajícího podezření na trestnou činnost [REDAKCE], která měla být páchána v letech 1998-2008. Trestní stíhání bylo dočasně odloženo (záznam č.l. 7 z 22.8.2011).

Krajský soud v těchto souvislostech odkazuje na **nález Ústavního soudu z 24.7.2013, sp. zn. I. ÚS 4183/2012**, kde Ústavní soud uvedl: neodkladným je podle § 160/4 tr.ř. takový úkon, který vzhledem k nebezpečí jeho zmaření, zničení nebo ztráty důkazu nesnese z hlediska účelu trestního řízení odkladu na dobu, než bude zahájeno trestní stíhání, přičemž časové vyjádření v této formulaci znamená, že v dostatečně krátké době nebude možno zahájit trestní stíhání a s ohledem na tuto skutečnost hrozí zmaření důkazu. Daná situace tak míří především na situace, kdy je nesnadné stanovit, za jak dlouhou dobu bude trestní stíhání zahájeno, často v době, kdy není dáno podezření na konkrétní osobu pachatele, ale přesto je důvodné podezření ze spáchání tr. činu namíste. Neodkladnost úkonu je dána nemožností jej v požadovaném a potřebném rozsahu provést ve vyšetřování (po zahájení tr. stíhání), musí jít o situaci, kdy ani zahájení být nemohlo. V daném případě taková situace nastala a postup je považován za procesně správný. V těchto souvislostech krajský soud odkazuje na stanovisko státního zástupce na č.l. 1887. Opakovaně je obhajobou obžalovaných namítáno užití odposlechů z jiné trestní věci, která nevedla k odsouzení pachatele. Krajský soud odkazuje na stanovisko NS ČR ze dne 16.7.2014, sp. zn. **8Tdo 109/2014**. Podle něho odposlech a záznam telekomunikačního provozu je zajišťovacím institutem, který je svou povahou velmi blízký operativně pátracím prostředkům podle § 158b a násl. tr.ř. a v širším smyslu tedy slouží k předcházení, odhalování a objasňování trestné činnosti, jakož i pátrání po skrývajících se pachatelích, pátrání po hledaných nezvěstných osobách a po věcných důkazech. Lze jej považovat za podklad pro další konání trestního řízení, v němž teprve jsou skutečnosti, které jsou v odposlechu zaznamenány, prověřovány a objasňovány. Použití záznamu telekomunikačního provozu jako důkazu v jiné tr. věci (§ 88 odst. 6 věta třetí tr.ř.) nebrání skutečnost, že řízení, ve kterém byl odposlech a záznam telekomunikačního provozu proveden (§ 88 odst. 1 tr.ř.), se již nekoná (např. trestní stíhání nebylo vůbec zahájeno), nebo

že právní kvalifikace skutku, která podle § 88 odst. 1 tr.ř. vedla k vydání příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, se v dalším řízení neprokázala a obviněný nebyl takovým trestným činem uznán vinným. Opakovaná obhajovací a odvolací námitka o účelovosti postupu orgánů přípravného řízení není v tomto směru důvodná.

Zákonnost přehrávání nahrávek hl. líčení, jejich kvalita a obsah

Předpokladem provedení důkazu záznamem je sepsání protokolu o tomto úkonu, který musí obsahovat zákonem stanovené podstatné náležitosti (§ 88/4 tr.ř.), musí splňovat určité formální podmínky. Podstatnou náležitostí protokolu o záznamu (sledování) je mimo jiné i uvedení údajů o obsahu provedeného záznamu, tj. přepis jednotlivých hovorů (dějů) na provedeném záznamu, důkazem je totiž samotný záznam, v němž je obsah hovorů (dějů) zachycen. Přepis jednotlivých hovorů obsažený v protokolu nepochybně zjednodušuje provedení důkazu záznamem a lze se v případech, kdy nejsou pochybnosti, spokojit s provedením důkazu přečtením přepisů záznamů z protokolu. Krajský soud neshledal jakékoliv porušení zákona provedením důkazu opatřenými záznamy, jejich přehráním či čtením připojených protokolů. Pro rozhodnutí ve věci tak průkaznost opatřených obrazových a zvukových záznamů nevzbuzuje obhajobou tvrzené pochybnosti a okresní soud neměl žádné důvody ani pro zpochybňování výpovědi svědkyně ██████████, která popsala ztotožnění jednajících osob (č.l. 1903 vzadu a násl.). Je vcelku běžné a pochopitelné, že technická kvalita záznamů pořízených operativní technikou za daných konkrétních podmínek (světelných a akustických) je více či méně kvalitní s ohledem na prostředí, které je snímáno, a možnosti umístění techniky. Při automaticky prováděném záznamu je za „osobu, která záznam pořídila“, ve smyslu ust. § 88 odst.2 tr.ř. nutno považovat Útvar zvláštních činností služby kriminální policie a vyšetřování ČR, nikoliv konkrétní fyzickou osobu (NS ČR 4Tz 31/2004). Protokoly obsahující přepisy odpovídají obsahu opatřených záznamů (ad ██████████ např. č.l. 565, ad ██████████ č.l. 573 a násl., ad ██████████ č.l. 585 a další). Krajský soud nezjistil porovnáním vybraných důkazně relevantních částí záznamů a jejich přepisů žádné podstatné rozdíly, které by jejich obsah zkreslovaly či komentářem měnily jejich smysl. Protokol zaznamenávající v přepisu obsah pořízených záznamů je listinným důkazem použitelným pro rozhodování, neboť dle § 89/2 tr.ř. za důkaz může sloužit vše, co přispěje k objasnění věci.

Rozhodování o návrzích obhajoby na doplnění dokazování

Krajský soud po přezkumu konstatuje, že okresní soud na návrhy obhajoby často uplatňované opakovaně a velmi obsáhlými odůvodňujícími přednesy (nepříslušnost OSZ v Lounech, nepoužitelnost důkazů a další) reagoval svým rozhodnutím a vyhovoval jim průběžně (vyžádání požadovaných spisů, jejich čtení nikoliv pouhé předložení, přehrávání nahrávek v požadovaném rozsahu konkrétních časů, výslech svědkyně ██████████), jak je patrné z obsahu protokolů o hlavním líčení. Další návrhy na doplnění dokazování vznesli obhájci po vrácení věci. Jednalo se především o návrhy na výslech svědka ██████████ a státního zástupce ██████████ (obhájci Polák, Zuska, Jakl, Mucha), ██████████, ██████████ a dále vyžádáním komplexních listin Okresního státního zastupitelství v Lounech, které byly předány Krajskému státnímu zastupitelství v Ústí nad Labem a konečně vyžádáním dozorového spisu Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem (Mgr. Luščík). Soud veškeré tyto návrhy na doplnění dokazování zamítl pro jejich nadbytečnost, neboť má za to, že již provedené důkazy (při opakovaných hlavních líčení) pro uznání na vinu byly dostačující. Nebylo vyhověno návrhům na doplnění dokazování vzneseným obhájci u hl.

líčení dne **19.5.2014**. Šlo o návrhy obhájce obž. [REDAKCE] JUDr. Poláka na opatření znaleckého posudku k odbornému posouzení, zda nedošlo k zásahům - úpravám do nosičů záznamů, přehrání záznamu o výslechu obž. [REDAKCE] jako obviněného, vyžádání pracovního hodnocení na obž. [REDAKCE] ve vztahu k vyřizování dalších soudců a sdělení, zda bylo proti němu vedeno kárné řízení, provedení výslechu neustanoveného svědka jménem [REDAKCE] a Disciplinárního řádu fotbalového svazu. Podle tvrzení obhajoby obž. [REDAKCE] nerozhodl okresní soud o návrhu na provedení důkazu – prověření výsledku, jak bylo rozhodnuto v trestních věcech, kde došlo původně k povolení odposlechnů (obsah ve svazku IV. spisu). Požadavek na provedení důkazu výsledkem tohoto šetření byl okresním soudem považován za nadbytečný pro rozhodnutí v nyní posuzované věci. Zamítnutí tohoto návrhu nebylo však v rozhodnutí okresního soudu v rámci konání hl. líčení dne 29.5.2014 individuálně zmíněno. Obhájce JUDr. Axmann navrhol vyžádat profesní hodnocení obž. [REDAKCE], JUDr. Mucha pak navrhol - přestože bylo již provedeno - opětovné čtení spisu ods. [REDAKCE], dále vyžádání nedostatečně identifikovaného spisu [REDAKCE] a dožadoval se opakovaně provedení důkazu dozorovým spisem KSZ v Ústí n.L. a tímž spisem OSZ v Lounech, včetně příp. zproštění státního zástupce mlčenlivosti nejvyšším státním zástupcem a provedení výslechu k postupu v přípravném řízení., když z těchto důkazů lze podle jeho názoru zjistit ingerenci SZ do postupů orgánů [REDAKCE] a z toho obhajobou dovozované nezákonné zahájení trestního stíhání. Obhájce odmítl akceptovat písemné vyjádření KSZ v Ústí n.L. zaslané jako odpověď na dotaz Okresního soudu v Jičíně (č.l. 2185). Mgr. Lušтік za obž. [REDAKCE] učinil totožný návrh s tím, že by obsah dozorového spisu měl prokázat postupy v předprocesní fázi, tj. před zahájením řízení. Obsah dozorového spisu SZ je, na rozdíl od trestního spisu, neveřejný. Již v průběhu hl. líčení (č.l. 2065) navrhol slyšet [REDAKCE] k úkonům před zahájením trestního stíhání a provedení důkazu konceptem spisu [REDAKCE]. Je nutno poznamenat, že vznášení neurčitých pochybností o předprocesním postupu policejních orgánů a státního zastupitelství nelze považovat za dané situace za důvodné, protože není pro rozhodnutí soudu, který může brát při hodnocení v úvahu toliko důkazy provedené procesně účinnou formou, rozhodné.

Krajský soud k těmto výtkám odvolatelů zjistil z obsahu protokolu o hl. líčení ze dne 19.5.2014, že okresní soud téhož dne rozhodl o zamítnutí návrhů, ovšem usnesením bez konkretizace, kterých návrhů se zamítavé rozhodnutí týká (protokol č.l. 2199). Které návrhy byly zamítnuty, to vyplývá z protokolárního zachycení vznesených návrhů do doby následného vyhlášení zamítavého rozhodnutí soudu. Je však nutno dodat, že z obsáhlých vyjádření obhájců a jejich ústní i písemné argumentace a polemiky se soudem a státním zástupcem v průběhu prakticky každého hl. líčení, jak je zachycena v protokole i zvukovém záznamu (obžalovaní se osobně jednání neúčastnili a návrhy za ně činili jejich obhájci), z opakovaných písemných vyjádření a replik činilo soudu zjevně problém jednotlivé požadavky a návrhy v nepřehledných obsáhlých vyjádřeních a projevech identifikovat. Toto pochybení bylo nalézacím soudu v kasačním usnesení vytknuto s pokynem ke konkrétnímu rozhodnutí a v případě, kdy tento navrhovaný důkaz nebyl akceptován, připomenuta byla povinnost posoudit ho z hlediska jeho důvodnosti a důkaznímu přínosu pro řízení a rozhodnout o něm konkrétně. Krajský soud neuložil okresnímu soudu žádný závazný pokyn a ponechal posouzení jednotlivých návrhů na jeho rozhodnutí. Dokazování pak bylo ukončeno bez dalších návrhů (č.l. 2207). Po vrácení věci pak v pokračujícím hlavním líčení dne 17.4.2015 obhájci opakovali celou řadu důkazních návrhů, včetně již dříve zamítnutých i těch, u nichž nebyl na základě již dříve provedeného přezkumu Ústavního soudu a krajského soudu postup okresního státního zástupce a okresního soudu shledán vadný. Jednotlivé návrhy obhajoby na doplnění dokazování okresní soud identifikoval a procesně

řádným způsobem o nich jednotlivě rozhodl a v odůvodnění rozsudku však jen velmi stručně vzhledem k požadavku ust. § 125/1 tr.ř. odůvodnil.

Krajský soud připomíná, že soud není povinen provést všechny navrhované důkazy a podle ustálené judikatury není porušením práv obhajoby, pokud návrhy neakceptuje, jestliže považuje skutkový děj za prokázaný bez důvodných pochybností důkazy již provedenými.

Lze tak shrnout, že řízení, které předcházelo vydání napadeného rozsudku, již není zatíženo existencí dříve v kasačním usnesení krajského soudu vytýkaných vad procesního charakteru, které nebylo možno napravit v řízení před soudem odvolacím. Došlo však k dalšímu pochybení, které bylo třeba napravit, a to při vyhlášení rozsudečného výroku o vině pominutím bodu ad 3) u obž. ██████████, jak bylo uvedeno, a nápravný procesní postup byl již vyložen výše.

Výhrady ke skutkovému ději a právnímu posouzení věci u jednotlivých skutků

U odvolatelů se odvíjejí od zpochybňování zákonnosti pořízení přes relativizaci obsahu až vyslovení podezření z manipulace s pořízenými zvukovými a obrazovými záznamy a interpretují jejich obsah svým pohledem, v němž se snaží přesvědčit odvolací soud o jejich neprůkaznosti. Krajský soud však do hodnocení důkazů provedeného soudem nalézacím nemůže zasahovat, pokud nezjistí, že některý důkaz byl pominut nebo vyložen v rozporu s jeho obsahem, když sám dle zásady ústnosti a bezprostřednosti důkazy neprováděl. Krajský soud si je vědom konstantní judikatury, totiž, pokud by prvostupňový soud postupoval při hodnocení důkazů důsledně podle § 2 odst. 6) tr.řádu, tzn. že by je hodnotil podle vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu a učinil logicky odůvodněná úplná skutková zjištění, nemůže odvolací soud podle § 258 odst. 1 písm.b) tr.řádu napadený rozsudek zrušit jen proto, že sám na základě svého přesvědčení hodnotí tytéž důkazy s jiným výsledkem. Dále krajský soud přezkoumal postup okresního soudu ve vztahu k výhradám obhajobou prezentovaným shodně s odvoláním již v průběhu řízení s následujícími závěry:

Předně je nutno zdůraznit, že krajský soud nesdílí pochybnosti, že obž. ██████████ i obž. ██████████ se trestného jednání dopouštěli při výkonu funkcí ██████████ Okresního soudu v ██████████ a jednoznačně tak splňují kritéria speciálního subjektu – **úřední osoby dle § 127/1a) tr. zákoníku**. K trestnému jednání docházelo v prostorách Okresního soudu v ██████████, týkalo se konkrétních trestních věcí a rozhodování v nich. Pokud při činnosti ██████████ - v úmyslu opatřit jinému nebo sobě jakýkoliv neoprávněný prospěch - tj. zvýhodnění materiální nebo imateriální, na které neměli jako ██████████ nebo jiná osoba právo (např. vč. protiprávního zvýhodnění v úředním postupu), vykonávali v popsanych bodech rozsudku svou pravomoc ██████████ způsobem odporujícím zákonu, jednali tak jednoznačně v souvislosti s **obstaráváním věci obecného zájmu**, když nezávislý, nestranný a neúplatný výkon soudní moci je jedním ze základních pilířů demokratického státu. Tyto závěry okresního soudu považuje krajský soud za správné, byť při odůvodnění napadeného rozsudku je nalézací soud odůvodnil jen slovy zákona a u spoluobžalovaných jen v souvislosti s užitím právní kvalifikace zločinu podplácení podle § 332/1, al. 1. odst.2 písm. b) tr. zákoníku. Odvolateli ██████████ a ██████████ je shodně namítáno, že při jednání, které je jim kladeno za vinu, nevykonávali činnost úřední osoby a nezneužili žádné úřední pravomoci. Tento argument považuje krajský soud za účelově smyšlenou a s fakty manipulativní obhajobu ve vztahu k prokázanému jednání.

U skutku ad 1) ods. ██████████

Obž. ██████████ v původním odvolání hodnotil svůj postup ██████████ pouze jako nesprávný, nikoliv však trestný, při uplynutí lhůty k přeměně trestu ods. ██████████ se jednalo podle jeho názoru o nedostatky v práci soudu a vedení evidence spisů a lhůt, pokud si spis 6P 6/2009 nepůjčil tajně. V odvolání druhém obhajobu opomenutím pozměnil na tvrzení, že při řádné pozornosti kanceláře soudu mohl být trest přeměněn odsouzenému ještě v zákonné lhůtě a tvrdí, že spis vrátil na příslušné místo ještě několik dní před uplynutím této lhůty. Evidence v ISAS není relevantní ohledně času, po který měl spis mít u sebe, k promlčení došlo vinou organizace soudní kanceláře. Krajský soud nemůže tuto konstrukci obhajoby akceptovat, neboť je zcela účelově interpretovaným, subjektivně pokřiveným pohledem na chování a jednání ██████████. V přípravném řízení se obž. ██████████ hájil odlišným způsobem, že spis si půjčil jako „vzor“ a nedbalostí byl založen pak mezi jeho vlastní spisy. I tato obhajoba je zcela správně nalézacím soudem hodnocena jako účelová. V dalším řízení již obžalovaný k věci nevypovídal a snažil se procesní účinnost původní výpovědi zpochybňovat. Důkaz evidencí „ISAS“ OS ██████████ byl proveden a z něho vyplynulo, že obž. ██████████ spis u sebe v rozporu s rozvrhem práce zadržoval už od ██████████.2010 do ██████████.2011. Činil tak zcela jednoznačně ve snaze zamezit rozhodnutí o přeměně trestu ods. ██████████, k čemuž také skutečně došlo, a způsobil tak, že odsouzený, ačkoliv nesplnil podmínky pro osvědčení ve zkušební době (spácháním a odsouzením pro další trestnou činnost), unikl zákonnému postihu. Jeho jednání bylo evidentně úmyslné, vedené pohnutkou vyhovět ██████████ odsouzeného - své známé - i za cenu překročení pravomoci ██████████ a umožnil odsouzenému uniknout tak nařízení trestu. V tom nutno spatřovat opatření výhody (neoprávněného prospěchu) pro odsouzeného ██████████. Odvolatel pak také poukázal na průběh výslechu svědkyně ██████████, které byl v přípravném řízení přehrán obrazový a zvukový záznam o kontaktu s obž. ██████████, což její výpověď činí procesně neúčinnou. Tuto část odvolacích výhrad krajský soud nesdílí. Orgány přípravného řízení použily tento procesní postup, který není v rozporu se zákonem, za situace, kdy svědkyně uváděla, že si pro časový odstup již na konkrétní situaci nepamatuje, k důkazu zákonně opatřený záznam obrazu i zvuku, aby se k němu vyjádřila. Výpovědi svědkyň ██████████ (č.l. 428, 1826) a ██████████ (č.l. 486-496, 1824 vzadu) nebyly svědkyním doslovně u hlavního líčení přečteny, ale v protokolu je zaznamenáno, že byly tzv. „předestřeny“. Ze souvislostí je však zřejmé, že šlo o postup dle § 211 odst.3 tr.ř., tzn. připomenutí obsahu dřívějších výpovědí. Svědkyně ██████████ pak uvedla, že na policii i před soudem vypovíдалa pravdu. Jako důkaz může sloužit vše, co může přispět k objasnění věci (§ 89 odst.2 tr.ř.). Tento skutek je podle názoru krajského soudu dostatečně prokázán bez jakýchkoliv pochybností. Okresní soud na str. 15 -18 odůvodnění napadeného rozsudku velmi podrobně rekapituluje obsah důkazů k tomuto skutku se vztahujících, hodnotí obhajobu obžalovaného a po jejich vyhodnocení jednotlivě i ve vzájemných souvislostech dovodil z nich správné skutkové závěry. K zapojení své ██████████ do podání žádosti o podmíněné propuštění, a to ve formě porady a sepsání žádosti, vypovíдал svědek ██████████, který sám žádost nepodával. Svědkyně ██████████ ██████████ popsala organizaci soudní kanceláře Okresního soudu v ██████████.

Užití právní kvalifikace v rozsudku jako přečinu zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329/1a,b) tr. zákoníku účinného do 30.11.2011 je správné a se závěry okresního soudu se krajský soud ztotožňuje. Trestní zákoník ve znění účinném do 30.11.2011, který byl soudem užit pro tento i další skutky v rozsudku zahrnuté, odpovídá ustanovení § 2/1 tr. zákoníku.

Ke skutku ad 2) ods. ██████████

Obž. [redacted] rozporuje zákonnost postupu při svém prvotním výsledku (obviněného), podle jeho názoru ho nelze použít k důkazu a shodně ani výpověď obviněné (spoluobžalované) [redacted]. Pokud jde o obhajobu tohoto skutku, v přípravném řízení obžalovaný [redacted] uvedl, že jednání odpovídá skutečnosti, které jsou uvedeny v usnesení o zahájení trestního stíhání, ale uvedl, že si není jist, kdy částku 30 tisíc Kč od obž. [redacted] převzal. Zda to bylo před příslibem, to jest předem, nebo částku převzal až po rozhodnutí ve věci samotné. Sám též při výsledku konkretizoval i osobu označenou jako „[redacted]“, která za ním přišla do kanceláře s tím, že se jedná o osobu obž. [redacted]. Vzpomíná si, že obž. [redacted] za ním skutečně přišel, ukazoval mu nějaké předvolání, které se mělo týkat jeho známého ods. [redacted], kterému skončila půlka trestu a že do něho má nastoupit. Požadoval, že pokud se to udělá dříve, nemusel by nastoupit do výkonu trestu, a zda by s tím nešlo něco udělat. Hodnotí obsah pořizovaných záznamů tak, že potvrzují zákonný postup, láhev od obž. [redacted] byla dárek, nikoliv úplatek, přepisy záznamů o jeho účelu tak podle jeho názoru pouze fabulují. Krajský soud tuto část jeho obhajoby považuje za účelovou a bagatelizující vlastní jednání rozporné se společensky významným postavením [redacted].

Obž. [redacted], která u hl. líčení využila práva nevypovídat, uplatňuje obhajobu, že si nebyla vědoma až do provedení výsledku na policii, že by přijala od obž. [redacted] finanční částku jako úplatek, průběh prvotního výsledku a obsah sepsaného protokolu zpochybňovala s odkazem na svůj špatný psychický stav při výsledku. Jeho průběh je zachycen na obrazovém záznamu a nic zpochybňujícího zákonný průběh tohoto úkonu nedokumentuje. Obžalovaná sama nesplňuje podmínky zákona pro postavení úřední osoby dle § 127 tr. zákoníku. Tento argument je sice formálně správný, ovšem pro právní kvalifikaci jednání obžalované nemění nic na tom, že se zapojila do trestného jednání dalších osob svým přispěním k naplnění znaků skutkové podstaty spáchaného činu úředních osob, jejichž funkce jí byla známa. U obž. [redacted] je nutno dodat, že jde o jednání, které je kvalifikováno jako účastenství ve formě pomoci ve smyslu ust. § 24/1c) tr. zákoníku k trestnému činu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329/1a,b) tr. zákoníku účinného do 30.11.2011.

Obž. [redacted] rovněž u hl. líčení využil práva nevypovídat. V odvolání se hájí tím, že proti němu nelze za procesně účinné považovat prvotní výpověď [redacted], [redacted] a [redacted] jako obviněných. Tuto správnou procesní připomínku okresní soud akceptoval. Nepovažoval však za důvodné zpochybňování záznamů o průběhu jednání a komunikaci mezi obžalovanými v této věci, z nichž vyplynuly podstatné okolnosti svědčící o ovlivnění trestní věci [redacted], a to za finanční úplatek. Užití pojmu „desítka“ je zcela obvyklým a v hovorovém jazyce užívaným termínem (synonymem) pro částku ekvivalentní částce deseti tisíců korun. Výhrada ke ztotožnění jeho osoby co by „[redacted]“ na obrazovém záznamu není důvodná. Krajský soud nemá k tomuto závěru žádných pochyb a nezjistil důvody pro znevěrohodnění výpovědi svědkyně [redacted] ohledně způsobu ztotožnění jednajících osob na příslušných obrazových a zvukových záznamech. Postavení obž. [redacted] jako úřední osoby, tj. [redacted], kterého navštívil obž. [redacted] jako kamaráda či dobrého známého ve svém záměru ovlivnit konkrétní soudní rozhodování se slibem finanční odměny, je v daných souvislostech zcela jednoznačné a nemůže obž. [redacted] vyvinít, ani pokud obž. [redacted] věc přímo nevyřizoval, ale musel zasahovat ve věci přidělené jinému soudci. Výtky vůči postupu státního zástupce a policejního orgánu v přípravném řízení uplatněné v ústavní stížnosti obv. Kühna označil již Ústavní soud v nálezu z 17.5.2012, vydaném v této věci pod sp. zn. III. ÚS 761/2012 (č.l. 1891- str.3) za neobjektivní.

Obž. [redacted] se hájí tím, že má za to, že se žádného protiprávního jednání nedopustil. Jeho obhajoba je stejná, jak v přípravném řízení, tak následně u hlavního líčení, kdy vypovídal jako obžalovaný. Má za to, že bylo v jeho pravomoci rozhodnout o změně

veřejného zasedání a že tak činil i v jiných případech, pokud pro to byl zákonný důvod. Láhev whisky, která u něho byla nalezena, nepovažuje za žádný úplatek ze strany obž. [REDACTED]. [REDACTED], ale jednalo se dle [REDACTED] pouze o dar, který dostal od [REDACTED] za to, že byli dlouhodobými spolupracovníky. Rozhodně láhev nepřevzal jako úplatek za to, že změnil termín veřejného zasedání. Rovněž poukazuje na to, že v době, kdy takto učinil, byla trestní politika Ministerstva spravedlnosti ČR v souvislosti s agendou podmíněného propuštění taková, aby bylo více odsouzených, k jejich návrhům, podmíněně propouštěno, což tehdy souviselo i s agendou tzv. elektronických náramků.

Krajský soud nemůže sdílet konstrukci obhajoby obžalovaných [REDACTED] a [REDACTED], že jmenovaní [REDACTED] nejednali v popsanych skutcích v postavení úřední osoby. Obzvláště paradoxně až rozporuplně účelově ve vztahu k popírání své činnosti jako úřední osoby vyznívá výklad obhajoby obž. [REDACTED], že konal správně jako [REDACTED] a svým postupem vlastně odvracel nebezpečí neodůvodněného zásahu do zájmu chráněného trestním zákonem u ods. [REDACTED], pokud rozhodl o změně termínu veřejného zasedání, nepřekročil tím svou pravomoc a neopatřil tak odsouzenému prospěch včasným projednáním jeho věci. Podle něho nebylo ve veřejném zájmu, aby [REDACTED] nastoupil výkon trestu a jednal v souladu s trestní politikou Ministerstva spravedlnosti, kterou prezentovalo ministerstvo na poradě konané k problematice podmíněného propuštění. Z listinného důkazu bylo však zjištěno, že tato porada (obsahově k PP po polovině výkonu trestu, tzv. ředitelské návrhy) se konala až v následujícím období 19.10.2011 (č.l. 2568-69).

Svědék [REDACTED] k věci nevypovídal, jeho obhájce JUDr. Císař si již detaily podání návrhu nepamatoval, návrh byl podán před 30.8.2011, k jednání nebyl on ani klient předvoláván, neboť termín se dověděl, neví od koho, v kanceláři soudu. Postup popsany svědkem ilustruje nepochybně značně neformální velmi rychlý postup, pokud bylo rozhodnuto již 30.8.2011 (tj. v den termínu stanoveného pro nástup odsouzeného [REDACTED] do VTOS), ač původní termín byl stanoven [REDACTED] až na 21.10.2011.

Hodnocením tohoto skutku se okresní soud zabýval na str.18-22 odůvodnění rozsudku. Ve věci však nutno vycházet z ustálené judikatorní praxe a výkladu pojmu „úplatek“. Úplatek je neoprávněná výhoda, které se dostává uplácenému nebo s jeho souhlasem jiné osobě, spočívající zpravidla v přímém majetkovém prospěchu, např. finančním či materiálním. Může však jít i o výhodu jiného druhu, např. protislužbu. Z hlediska naplnění tohoto znaku není rozhodující výše úplatku, neboť zákon nestanoví žádnou hodnotovou hranici. Výši úplatku je třeba hodnotit v souvislosti s dalšími okolnostmi, které určují stupeň společenské škodlivosti činu. V oblasti výkonu soudnictví obecně státní moci a správy nelze tolerovat zásadně žádné úplatky, a to ani nepatrné hodnoty. K přijetí úplatku může dojít i bez předchozí nabídky a slibu a je nerozhodné, zda k přijetí úplatku dojde před obstaráním věci obecného zájmu, v jeho průběhu nebo dodatečně po obstarání věci obecného zájmu, a to i bez předchozí úmluvy. V části odůvodnění tohoto skutku na str.13 rozsudku okresní soud převzal ze svého usnesení o postoupení věci, jak již uvedeno výše, i větu, že „..z žádného provedeného důkazu nelze jednoznačně dovodit příčinnou souvislost mezi změnou termínu veřejného zasedání a přijatou lahví na straně [REDACTED]...“. Takovéto hodnocení je v rozporu s obsahem obrazového a zvukového záznamu ze dne 30.8.2011 v 10.20 hod. a 31.8.2011 v 9.31 hod., který okresní soud popisuje na str.12 odůvodnění a z něhož je souvislost nepochybně prokázána. Užití takového hodnocení provedeného důkazu je proto mylně rozporné s jeho obsahem. Krajský soud již ve svém usnesení, kterým zrušil citované usnesení o postoupení věci obž. [REDACTED], vyložil charakteristiku posouzení věci jako poskytnutí úplatku a ztotožňuje se v konečném závěru s právní kvalifikací jednání obž. [REDACTED] i [REDACTED]. Především nutno uvést, že i stran tohoto skutku je jinak dokazování provedeno v úplném rozsahu. To, že obž.

██████████ za pomoci obž. ██████████ zajistili ods. ██████████ neoprávněný prospěch (že nemusel nastoupit do výkonu trestu a setrvat v něm, až do ██████████.2011, když byl takto stanoven původní termín veřejného zasedání), znamenalo, že jednali v rozporu s vnitřní organizací soudu a v rozporu s rozvrhem práce (§ 40 zákona č. 6/2002 Sb., ale provinili se i proti § 1, 2 odst. 5 trestního řádu, když nepostupovali dle obecných zásad trestního řízení, kdy obž. ██████████ porušil i § 79, 80 zákona č. 6/2002 Sb., když narušil nezávislost, nestrannost a spravedlivé rozhodování soudu), takže svým jednáním obž. ██████████ naplnil znaky skutkové podstaty přečinu zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329/1a), b) a zločinu přijetí úplatku dle § 331/1, 3b) trestního zákoníku účinného k 30.11.2011 a obž. ██████████ stejně tak přečin zneužití pravomoci úřední osoby ve formě pomoci dle § 24/1c) trestního zákoníku a zločinu přijetí úplatku dle § 331/1, 3b) trestního zákoníku účinného k 30.11.2011. Pokud jde o obž. ██████████ i on u skutku ad 2) rozsudku naplnil skutkovou podstatu zločinu podplácení dle § 332/1, 2b) trestního zákoníku účinného k 30.11.2011, když pokud jde o jeho identitu, která je zaznamenána na obrazovém záznamu, který byl pořízen v kanceláři ██████████, se vyjadřovala svědkyně ██████████ u hlavního líčení, kdy odpovídala na otázku, jakým způsobem byla právě ztotožňována osoba obž. ██████████.

Ke skutku ad 3) ods. ██████████

Obž. ██████████ vytýká okresnímu soudu účelové hodnocení důkazů, neboť podle jeho názoru nejsou ve vztahu k němu usvědčující z žádného trestného jednání. Hájí se tím, že ve věci ██████████, sp. zn. 2T 12/2011, rozhodoval zcela zákonně a v souladu s trestními předpisy, že provedl potřebné důkazy a že pokud vyhodnocoval důkazy, shora již popsané, vyhodnotil je způsobem, jak je popsáno v trestním spise. Hájí se i tím, že intervenující státní zástupce k průběhu hlavního líčení ani k hodnocení důkazů neměl žádných námitek, a poté, když byl vyhlášen zprošťující rozsudek, si státní zástupce nepodal ihned odvolání, ale ponechal si lhůtu pro možné podání opravného prostředku a dokonce se v odpoledních hodinách téhož dne, kdy byl rozsudek vyhlášen, státní zástupce práva odvolání vzdal. Naproti tomu připustil, že v odpoledních hodinách, kdy ve věci sp. zn. 2T 12/2011 vynesl rozsudek, se prý v budově soudu objevili dva až tři muži, kteří se prý s ním o skončené věci začali bavit, a kteří za vydané rozhodnutí mu měli nabízet částku přes 10 tisíc Kč a to jako úplatek a on jim měl říci, že jeho práce by měla být ohodnocena částkou kolem 50 tisíc Kč, ale ze strany obž. ██████████ a jeho výrok, tak se mělo jednat pouze o nadsázku. S tímto obhajovacím tvrzením se krajský soud neztotožňuje.

Obž. ██████████ využil svého práva nevypovídat jako obviněný v přípravném řízení i obžalovaný před soudem. Před posledním hlavním líčením, kterého se obž. ██████████ nezúčastnil ze zdravotních důvodů, nezbylo, než věc proti němu vyloučit do samostatného řízení, aby alespoň proti dalším obžalovaným mohl soud řízení v prvním stupni ukončit. Právě vyloučení tohoto skutku ohledně obž. ██████████ vedlo k pochybení Okresního soudu v Jičíně při vyhlášení rozsudku a muselo být napraveno vyhlášením dne 14.12.2015, jak bylo zmíněno již vpředu.

Tento skutek je předmětem rozboru důkazů a skutkového stavu z nich vyplývajícího na str. 22-25 rozsudku, kde podrobně závěry skutkové i právní odůvodňuje a zabývá se obhajobou obžalovaného (str. 23). Z výsledků dokazování vyplývá, že obžalovaný ██████████ totiž – s ohledem na změnu výpovědí svědků, kteří již byli s největší pravděpodobností ovlivněni před hlavním líčením obhajobou - nemusel s hodnocením důkazů jako soudce při svém rozhodování manipulovat tak, jak obž. ██████████ tvrdil (tj. že záměrně nebral v úvahu obsah usvědčujících důkazů ve formě e-mailové korespondence a výpisu telefonických hovorů), když svou osobní zásluhu ve vztahu k slíbenému úplatku zveličil a spoluobžalovanému

██████████ takový svůj - důkazy manipulující postup - předstíral. Vzhledem k podstatným změnám svědeckých výpovědí i postoji intervenujícího státního zástupce k výsledkům dokazování (svědek ██████████), který navrhoval i za této situace uznat obž. ██████████ vinným, ale po zproštění obžalovaného se práva odvolání přesto vzdal, údajně v defenzivním vyhodnocení důkazní situace se závěrem o neúspěšnosti případného odvolání. Umožnil tak obž. ██████████ vyhotovení rozsudku bez odůvodnění, což zákon připouští, ovšem za tohoto stavu nebyla přímá manipulace s hodnocením důkazů nutná a obžalovaný se tak vyhnul jakémukoliv odůvodnění rozhodnutí. V této souvislosti se nabízí (již mimo meritum tohoto přezkumného řízení) zajímavou otázku příp. trestního stíhání vyslychaných svědků, které rovněž ponechal při neúspěchu žalobce bez povšimnutí. Svědek ██████████ uvedl, že nikoho nežádal ani nejednal s nikým o ovlivnění trestního řízení, obž. ██████████ nezná. Kromě toho by se sám ohrozil nebezpečím vlastního trestního stíhání.

Na rozdíl od obžaloby u tohoto skutku okresní soud volil úpravu popisu skutkového děje v rozsudku s tím, že podle výsledků dokazování jde u obž. ██████████ správně pouze o zločin přijetí úplatku dle § 331 alinea 1. odst.3 písm.b) tr. zákoníku. Při vyhlášení doplňujícího výroku ohledně tohoto skutku však omylem užil i právní kvalifikaci přečinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst.1 písm. a,b) tr. zákoníku účinného do 30.11.2011, což neodpovídá popisu skutku, a bylo již dříve kasačním usnesením krajského soudu posouzeno jako nesprávné.

U skutku ad 4) ods. ██████████

Obž. ██████████ ani k tomuto skutku nevypovídal. Obžalovaný se v podaném odvolání hájí tím, že hodnotí svůj kontakt s obžalovaným ██████████ ohledně případu podmíněného propuštění ██████████ toliko jako „možný etický prohřešek ██████████“, kdy poskytl pouze právní radu, ale o zneužití pravomoci ██████████ se podle jeho názoru nemohlo jednat.

Obž. ██████████ v řízení nevypovídal, v odvolání uplatnil na svou obhajobu tvrzení, že obž. ██████████ nejednal jako úřední osoba, neboť o podmíněném propuštění ██████████ nerozhodoval, rozhodoval o něm obž. ██████████, provedená změna termínu konání veřejného zasedání se nedotkla podle názoru jeho obhajoby rozhodování „v souvislosti s obstaráním věci obecného zájmu“ a již žádný důkaz není o tom, že by došlo k nabídce poskytnutí úplatku či jeho přijetí. Okresní soud doplnil dokazování, jak mu bylo uloženo, výslechem svědka ██████████ (dříve vyslechnut mimo hlavní líčení na č.l. 1830). Svědek potvrdil, že byl s obž. ██████████ v kontaktu, obžalovaný měl zájem o koupi auta v ██████████, informoval ho, že nákup musí odložit a že s ním pojedje až po výkonu trestu. Zájem obž. ██████████ a využití známosti s ██████████ na urychlení vyřízení jeho žádosti o podmíněné propuštění dříve, než byl stanovený nástup trestu na 10.10.2011, je tím dokladován. Dalším důkazem je obsah spisu OS v ██████████ sp. zn. 3PP 57/2011, rozsudek KS Ústí n.L. sp. zn. 2T 7/2010 ze dne 24.03.2011, a to ve spojení s rozsudkem VS v Praze, sp. zn. 5To 35/2011, a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 5 roků a s ohledem na délku vazby v rámci přípravného řízení do vykonání poloviny uloženého trestu mu zbývaly dva měsíce, když ██████████ měl již stanoven nástup do výkonu trestu na ██████████.2011.

Z protokolu o prohlídce nebytových prostor na OS ██████████, a to v kanceláři obž. ██████████ ██████████, byla v šuplíku u pracovního stolu nalezena písemnost „výzva k nastoupení trestu“, která byla adresována ██████████ ██████████, kde je ručně psaná poznámka 3Nt 1455/2011 – 3PP 57/2011 – u ██████████. Okresní soud k tomuto skutku rozebral důkazy na str.25-27 a aplikoval na jednání obou obžalovaných správnou právní kvalifikaci (str.5 výroku rozsudku), proti níž nemá krajský soud výhrad.

Krajský soud nemůže s účelovou bagatelizací činu odvolateli souhlasit a se závěry okresního soudu se ztotožňuje. Obž. ██████ zasáhl jako úřední osoba – ██████ do rozhodovacího procesu jiného ██████, rovněž úřední osoby. Projednání věci dostalo tak zcela nedůvodně časovou přednost projednáním ve veřejném zasedání dříve před rozhodováním ve věcech jiných a znamenalo pro odsouzeného zvýhodnění ve směru zkrácení doby pobytu ve výkonu trestu či úplného vyhnutí se nástupu do výkonu trestu. Upřednostnění v termínu projednání pak ovlivnilo časové pořadí - nařízení jednání v dalších věcech. Charakteristika skutkové podstaty trestných činů přijetí úplatku, resp. podplácení ve znaku „obstarání věci obecného zájmu“ je dána v konkrétním případě již charakterem soudního rozhodování. Jde o činnost související s plněním úkolů, týkajících se věci obecného zájmu, tj. úkolů, na jejichž řádném a nestranném plnění má zájem celá společnost nebo určitá sociální skupina. Mezi úplatkem a obstaráním věci obecného zájmu musí být souvislost a úplatek tak musí mít vztah k činnosti osoby, která věci obecného zájmu obstarává, nebo osoby, která přitom spolupůsobí, např. koná přípravné nebo pomocné práce. Již výše krajský soud konstatoval, že výklad obhajoby obžalovaných ██████ a ██████ k problematice „obstarání věci obecného zájmu“ není přijatelný. Okresní soud kvalifikoval právně jednání obž. ██████ jako zločin přijetí úplatku podle § 331/1, alinea 1., odst.3 písm. b) tr. zákoníku. Obž. ██████ se pak dopustil zločinu podplácení podle § 332 odst.1, alinea 1. odst.2 písm. b) tr. zákoníku, oba dle zákona účinného do 30.11.2011.

Skutek ad 5) ods. ██████

Obž. ██████ k tomuto skutku v průběhu celého řízení nevyprávěl. Poté, kdy došlo z procesních důvodů k vyloučení věci spoluobžalovaného ██████ k samostatnému řízení, byl jmenovaný předvolán jako svědek, ale u hl. líčení ve věci obž. ██████ odmítl vypovídat. Věc vůči obž. ██████ vyloučil Okresní soud v Jičíně usnesením ze dne 15.4.2013 (č.l. 1840) ze společného řízení a rozsudkem č.j. 8T 50/2013-95 ze dne 25.3.2014 byl jmenovaný uznán vinným zločinem podplácení podle § 332 odst.1, alinea 1. odst.2 písm. b) tr. zákoníku a byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání dvou roků s podmíněným odkladem na zkušební dobu tří roků. Krajský soud usnesením sp. zn. 10To 284/2014 ze dne 8.11.2014 (č.l. 2367) spojil tuto věc znovu do společného řízení tak, aby spolu související věci byly projednány v jednom řízení. Nyní přezkoumávaným rozsudkem tak bylo rozhodnuto o vině i trestu tohoto obžalovaného ve společném řízení.

Obž. ██████ ██████ využil v přípravném řízení práva k obvinění nevyprávět, k hlavnímu líčení se nedostavoval, což bylo původně důvodem pro vyloučení jeho věci k samostatnému řízení. Svůj zájem o účast na dokazování před soudem však nadále neprojevil a požádal opakovaně, aby jednání proběhlo v jeho nepřítomnosti. Konečně pak uplatnil postup dle § 36b odst.2) tr.ř. a písemným prohlášením z 21.2.2013 se práva na obhájce, který mu byl ustanoven, výslovně vzdal. Vyjádření obhájce JUDr. Vladimíra Linharta bylo soudu rovněž doručeno a je připojeno (č.l. 332, 1739, 1741). V podaném odvolání, když si zvolil nově obhájcem Mgr. Michala Kaána, znovu obžalovaný namítá, že v jeho věci rozhodl místně nepřislušný soud, když u něho nebyly pro postoupení věci jinému soudu důvody, které by se týkaly jeho osoby. Dále prezentuje tvrzení, že nebyl seznámen s žádným a před soudem provedeným důkazem o jeho vině, což je poněkud dubiозní námitka v souvislosti s jeho vlastním rozhodnutím, kdy se účasti na jednání před soudem vzdal a nevyužil možnosti aktivně se hájit, k prováděným důkazům se vyjadřovat a důkazy sám

navrhovat. Polemizuje pak s dokazováním, které okresní soud v napadeném rozsudku posoudil jako usvědčující.

Okresní soud v této posuzované věci vykonal procesně řádně nezbytné důkazy a podrobil hodnocení v souladu s § 2 odst. 6 tr.řádu jednotlivě i ve vzájemných souvislostech. Na str. 27 -28 odůvodnění napadeného rozsudku okresní soud podrobně tyto důkazy vyhodnotil a krajský soud proti tomuto hodnocení nemá podstatných výhrad a může na ně odkázat, aniž by je opakoval. Odvolací námitky tak lze považovat v souhrnu za účelové. Volba taktiky obhajoby je věcí obžalovaného, musí pak ovšem počítat s tím, že se výrazným způsobem těchto zákonem garantovaných obhajovacích práv zbavuje a jejich neuplatnění nemůže pak důvodně namítat. Vzhledem k projednání odvolání spojených věcí krajským soudem v neveřejném zasedání a zjištěným procesním vadám, pro které je rozhodnuto o vrácení věci okresnímu soudu s pokyny k dalšímu procesnímu postupu v dokazování, bylo ohledně tohoto skutku a odvolání obž. ██████████ uloženo, aby v dalším řízení za předpokladu, že obžalovaný projeví zájem se jednatí osobně zúčastnit, mu byl příslušný záznam z ██████████.2011 přečten a umožněno mu se k němu vyjádřit. V souvislosti s odvolací výhradou učiněnou dříve obhajobou obž. ██████████ a opakovanou nyní i v odvolání ohledně neprovedení důkazu k tomuto bodu výsledkem svědka ██████████ (generálie svědka nesděleny) a opatřením Disciplinárního řádu Fotbalového svazu (bez bližší konkretizace a charakteru takového důkazu) se obhajobě nepodařilo dostatečně odůvodnit, jakým přínosem pro dokazování by takovéto doplnění mělo být, ať už by měla či nikoliv dokazovat nějaký vztah obž. ██████████ a svědka ██████████ či nikoliv. Krajský soud považuje shodně s okresním soudem tyto návrhy pro meritum věci za nepodstatné.

Jednání obžalovaného ██████████ bylo posouzeno jako zločin přijetí úplatku dle § 331 odst.1, alinea 1., odst. 3 písm.b) tr. zákoníku účinného do 31.11.2011, jednání obž. ██████████ jako zločin podplácení podle § 332 odst.1, alinea 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku účinného do 31.11.2011.

Z důvodů výše uvedených krajský soud rozhodl z podnětu odvolání obžalovaného ██████████ o vině podle § 258/1b, 2) tr.ř. zrušením výroku o vině v bodě 3) napadeného rozsudku a podle § 258/1e) tr.ř. celého výroku o trestu a následně o odvolání státního zástupce podaného v neprospěch tohoto obžalovaného do výroku o trestu u tohoto obžalovaného tak, jak je uvedeno pod bodem I. výroku tohoto rozsudku a odůvodněno níže.

Přezkum rozhodnutí o trestu

Krajský soud přezkoumal z podnětu obžalovaných i státního zástupce výroky napadeného rozsudku o uložených trestech. Zjistil, že okresní soud postupoval podle § 38 a § 39 tr. zákoníku a jednotlivě vyhodnotil tato hlediska při stanovení druhu výměry trestu u každého z obžalovaných.

Jako nejvyšší hodnotil míru společenské škodlivosti u obž. ██████████, který se s dalšími obžalovanými znal, buď profesně (např. pokud jde o obž. ██████████) či prostřednictvím společenského dění, jako je to v případě obž. ██████████ a obž. ██████████, a v důsledku těchto vazeb se mu podařilo vytvořit korupční prostředí na OS v ██████████, čehož dostatečně využíval tím, že za snahu pomoci v souvislosti se soudními řízeními si nechával buď slíbit nebo přímo poskytnout finanční plnění. K osobě obž. ██████████ je dále třeba připomenout, že ve své trestné činnosti pokračoval po delší

dobu (což je okolnost přitěžující) a jeho trestná činnost byla ukončena pouze na základě policejního zásahu. Soud dospěl k závěru, že je zcela namístě uložení trestu nepodmíněného, kdy soud má za to, že jiný druh trestu nepřichází v úvahu s ohledem na míru škodlivosti jednání i s ohledem na délku, po kterou se trestné činnosti dopouštěl. Trest mu byl uložen jako trest nepodmíněný a zároveň úhrnný dle § 331/3, § 43/1 trestního zákoníku účinného k 30.11.2011, tedy platného v době, kdy docházelo ke spáchání trestné činnosti (tedy s ohledem na časovou působnost trestního zákoníku). V souladu s § 56/2c) trestního zákoníku si trest vykoná ve věznici s ostrahou. Obž. [REDAKCE] trestné činnosti dopouštěl ze zjištěných důvodů, kdy si přímo o úplatek v podobě finančního plnění řekl nebo si alespoň finanční plnění nechal slíbit (byť v tomto trestním řízení se tak nestalo, pouze pokud jde o skutek označený ad 1 rozsudku). Proto dále soud uložil obž. [REDAKCE] dle § 67/1 trestního zákoníku i peněžitý trest a v souladu s § 68/1, 2 trestního zákoníku, tento uložil trestem náhradním a trest propadnutí náhradní hodnoty, jak vyplývá z rozsudku. V rozporu s ust. § 68/1 tr. zákoníku okresní soud však uložil peněžitý trest ve výměře 3 denních sazeb po 50.000 Kč, když 20 denních sazeb zákon stanoví jako jejich nejmenší počet, 730 denních sazeb jako jejich nejvyšší počet. Krajský soud proto u obžalovaného celý výrok o trestu podle § 258 odst.1 písm. b,e), odst. 2 tr.ř. zrušil a podle § 259 odst.3 tr.ř. rozhodl o trestu obž. [REDAKCE] znovu a uložil mu úhrnný trest odnětí svobody v trvání 5 (pěti) roků a 6 (šesti) měsíců. Podle § 56 odst.3 tr. zákoníku obžalovaného pro výkon trestu zařadil do věznice s dozorem. Podle § 67 odst.1 tr. zákoníku, za použití § 68 odst.1 tr. zákoníku, byl obžalovanému uložen peněžitý trest, a to ve 300 denních sazbách po 500 Kč, tj. celkem 150.000 Kč. Podle § 69 odst.1 tr. zákoníku byl pro případ, že by nebyl peněžitý trest ve stanovené lhůtě vykonán, uložen náhradní trest odnětí svobody v trvání 9 měsíců. Podle § 70 odst.1 tr. zákoníku byl uložen trest propadnutí věci, a to částky 30.000 Kč, která je deponována na příslušném účtu PČR [REDAKCE].

K odvolání státního zástupce krajský soud dodává, že nevyhověl požadavku na zpřísnění trestu odnětí svobody i trestu peněžitého s přihlédnutím ke změně osobních a ekonomických poměrů obžalovaného, které po rezignaci na funkci [REDAKCE] již před delší dobou zaznamenaly výrazný pokles a vedle starobního důchodu nemá žádný jiný prokazatelný příjem. S ohledem na důchodový věk a dokladovaný zdravotní stav obžalovaného byl pro výkon trestu zařazen za užití moderace podle § 56 odst.3 tr. zákoníku do mírnějšího typu věznice s dozorem.

U obž. [REDAKCE] lze mít za to, že u jeho osoby postačí uložení trestu výchovného, který soud vyměřil v trvání 3 roků s tím, že dle § 81/1 a § 82/1 trestního zákoníku výkon trestu podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 4 roků, a to jako trestu úhrnného. Výši trestu i druh soud považuje za přiměřený míře škodlivosti, když vzal v úvahu, že trestnou činnost tento obžalovaný sám „nevyprovokoval“ a jednalo se tak zejména o iniciativu ze strany obž. [REDAKCE]. Ani u tohoto obžalovaného krajský soud neakceptoval zpřísnění trestu uložení ještě dalšího, a to peněžitého trestu s náhradním trestem odnětí svobody, jak požadoval v odvolání státního zástupce. Obžalovaný se dopustil jedním skutkem hned dvou trestných činů (bod 2 výroku napadeného rozsudku), kromě předmětné lahve alkoholu však nezískal jiný, zejm. finanční prospěch, který by bylo třeba odčerpát, navíc uvedená věc byla zajištěna obžalovanému, byl ohledně ní uložen trest propadnutí věci. Obžalovaný jednal na popud obž. [REDAKCE] a porušení povinností [REDAKCE] a přijetí úplatku se dopustil rámci vyhovění požadavku z kolegiality. Trest uložený okresním soudem proto považuje krajský soud za odpovídající zákonným hlediskům a odvolání státního zástupce podané v neprospěch obžalovaného [REDAKCE] proto zamítl.

U obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] okresní soud uložil shodné tresty odnětí svobody, a to podle § 332 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku, ve znění účinném do 30.11.2011, úhrnné tresty odnětí svobody v trvání dvou roků, jejichž výkon byl podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání tří roků. Obžalovaní oba využívali známosti se [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] z mimosoudních společenských kontaktů a pro své známé za příslib odměny, jeho prostřednictvím ovlivňovali soudní rozhodnutí i za cenu nezákonnosti a společensky vysoce škodlivé korupce. Oba obžalovaní jsou osobami bezúhonnými, a proto okresní osud volil k jejich nápravě trest odnětí svobody ještě ve formě trestu výchovného, odloženého však na přiměřeně delší zkušební dobu. K druhu a výši trestů nemá krajský soud připomínky, v jejich neprospěch státní zástupce ani zpřísnění trestu nepožadoval a krajský soud neshledal důvody k jejich jakémukoliv zmírnění, neboť je považuje za odpovídající zákonným hlediskům.

Z výše uvedených důvodů bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno v bodě II. výroku tohoto rozsudku a odvolání obžalovaných [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] i odvolání státního zástupce v neprospěch obž. [REDAKCE] byla zamítnuta podle § 256 tr.ř.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** další řádný opravný prostředek přípustný .

Nejvyšší státní zástupce a obviněný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat **dovolání**. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 4/ tr.řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1) písm.a) až l) nebo § 265b) odst. 2) tr.řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Hradci Králové dne 17.prosince 2015

pokračování

10To 342/2015

**JUDr. Jana Chládková v. r.
předsedkyně senátu**

Za správnost vyhotovení:

██████████